

CONSILIUL NAȚIONAL – 2014

Sub însemnul combaterii risipei de alimente

**Economist
Giorgică
BĂDĂRĂU**

In data de 25 aprilie 2014 s-a desfășurat Consiliul Național al Federației Naționale “OMENIA” a C.A.R.P.-urilor din România, sub însemnul “2014 – Anul European al combaterii risipei de alimente”. Tema a fost binevenită, întrucât vârstnicii, oameni cu o vastă experiență de viață, au avut întotdeauna, în centrul preocupărilor cotidiene, cumpătarea, evitarea risipei, acumularea pentru copii și nepoți. Deseori, la această vârstă, apare lupta împotriva risipei și din cauza constrângerilor materiale, dar, indiferent de motiv, risipa trebuie combătută, oricare ar fi forma în care se produce.

În anii anteriori, teme ca “Anul European al Voluntariatului”, “Anul European al Îmbătrânirii Active” sau “Anul European al Cetățenilor” au provocat dezbateri la fel de interesante ca și anul acesta, urmărite cu interes de participanți și continuate, sub diferite forme, în toate asociațiile membre ale Federației Naționale “OMENIA” a C.A.R.P.-urilor din România.

Dar, în acest an, tema aleasă a fost completată cu subiecte de mare interes, și care vor marca viitorul Federației, poate, mai mult decât un Congres. Însă, despre acestea vom reveni pe parcurs, deoarece la lucrări au fost invitate personalități importante din Europa și din țară.

Printre invitații străini s-au numărat directorul ge-

neral al Platformei Europene AGE, domnul **Maciej Kucharczyk** și reprezentantul Mutualității Creștine din Belgia, domnul **Jean Paul de Rudder**.

Din țară, au răspuns invitației secretarul de stat, doamna **Georgeta Bratu**, din partea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, domnul **Sorin Mierlea**, președintele Federației Asociațiilor pentru Protecția Consumatorilor din România, domnul **Adrian Izvoranu**, directorul general al Confederației Patronatelor din Industrie, Servicii și Comerț, domnul **Marin Iancu**, președintele Federației Naționale “Solidaritatea” a Pensionarilor din România.

Conform ordinii de zi aprobate, cu unanimitate de voturi de către participanți, s-au dezbătut și aprobat: raportul privind activitatea Comitetului Director, din perioada mai 2013 – aprilie 2014; execuția bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2013; proiectul bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2014; raportul comisiei de censozi pentru anul 2013; validarea membrilor Comitetului Director al Federației Naționale “OMENIA” promovați și cooptați, de la Consiliul Național din anul 2013 și până în prezent; prezentarea Platformei Europene AGE ca reprezentantă a vâstnicilor la forurile europene și a solicitării Federației Naționale “OMENIA” de aderare la aceasta.

La sugestia unora dintre participanții de drept la Consiliul Național au fost supuse dezbaterii și alte trei subiecte importante care au animat atmosfera: “retragerea Federației Naționale «OMENIA»” a C.A.R.P.-urilor din România din Uniunea Generală a Sindicatelor din România; aderarea (semnarea) la Protocolul de la Hunedoara din 27.03.2014, privind transferurile de membri între C.A.R.P.-uri; participarea preșe-

dinților de C.A.R.P.-uri sau a altor membri, la alegerile parlamentare din anul 2016 pentru Camera Deputaților, ca independenți.

Problemele prezentate de invitați au reușit să clarifice mai bine pentru participanți relațiile externe pe care Federația și-a propus să le dezvolte în următorii ani, pe de o parte, iar pe de altă parte, locul pe care-l ocupă și prestigiul recunoscut, de care se bucură printre celelalte organizații de profil din țară.

Astfel, directorul executiv al Platformei AGE, domnul **Maciej Kucharczyk** a prezentat câteva aspecte generale privind organizația, campania curentă a platformei pentru crearea unor medii prietenoase vârstnicilor, beneficiile asociațiilor și federațiilor de pensionari în urma aderării la Platforma AGE. În cuvântul său a menționat că Platforma AGE, o rețea de 165 de organizații din 26 de țări membre ale Uniunii Europene, a fost creată în anul 2001, din nevoia organizațiilor de pensionari de a avea un impact mai mare și de a veni cu soluții mai eficiente la nivel european. Din platformă fac parte organizații care reprezintă direct pensionarii, cât și organizații care oferă servicii pentru aceștia. Obiectivul principal al organizației, în ceea ce privește dialogul civic, este *“nimic pentru noi, fără noi”*, de aceea, dacă Federația Națională “OMENIA” va adera la platformă, vocea pensionarilor români va fi mai bine auzită la nivel european, iar expertiza lor va fi mai eficient utilizată în realizarea politicilor publice.

De asemenea, un alt avantaj al aderării la Platforma AGE este că organizația membră are o influență mai mare asupra reprezentanților naționali în Parlamentul Europei, introducând pe agendă problematici care țin de protecție socială, pensii, ocuparea forței de muncă, antidiscriminare, vârstă. Ca membru al AGE crește vizibilitatea Federației și, apoi, poate deveni un partener de dialog temeinic pregătit.

În ceea ce privește Campania promovată de Platforma AGE, aceasta militează pentru o Eu-

ropă prietenoasă vârstei înaintate în cât mai multe domenii ale vieții sociale: protecție socială, piața muncii, infrastructură, transport, tehnologie, toate adaptate vârstnicilor.

Directorului general al Platformei AGE i-a urmat la cuvânt domnul **Jean Paul de Rudder**, reprezentantul Mutualității Creștine din Belgia cu care Federația a semnat recent un protocol de colaborare. Cu acest prilej a subliniat cele patru mari tipuri de activități pe care le desfășoară: îngrijire medicală, activități de prevenire medicală, voluntariat și apărarea intereselor membrilor în ceea ce privește sănătatea acestora. Totodată, a reiterat importanța colaborării cu Federația Națională “OMENIA” și asociațiile C.A.R.P. membre în beneficiul vârstnicilor din România.

O viziune interesantă despre organizațiile de pensionari a prezentat domnul **Adrian Izvoranu**, directorul general al CPISC. Domnia sa consideră că organizațiile de pensionari din Federație nu reprezintă grupuri de persoane defavorizate și că, pentru a transpune în practică un concept prezentat - cel de economie socială, trebuie să treacă de la tipul de mutualități de tip pasiv la tipuri active care să producă/atragă fonduri prin activități economice. Organizațiile C.A.R.P. sunt organizații puternice, reprezintă o forță și, printr-o schimbare de perspectivă/strategie, această putere s-ar putea transforma în energie care ar atrage bani de pe piața muncii pentru membrii săi. Din această perspectivă apreciază că vârstnicii, care sunt priviți în societate ca persoane consumatoare de resurse, pot deveni ei înșiși resurse pentru societate.

Un îndemn pentru participanți a venit și din partea doamnei **Georgeta Bratu**, secretar de stat la M.M.F.P.S.P.V., o bună cunoscătoare a activității C.A.R.P.-urilor, care s-a implicat în sprijinirea modificării legislației acestora, cu scopul de a nu mai utiliza instituția executorului judecătoresc în recuperarea creanțelor.

Cu acest prilej, a subliniat necesitatea creș-

terii vizibilității C.A.R.P.-urilor și a sugerat inclusiv necesitatea ca Federația să trimită informări periodice M.M.F.P.S.P.V. referitoare la activitatea și progresele C.A.R.P.-urilor.

Participantii de drept, reprezentanții C.A.R.P.-urilor, în cuvântul lor, au făcut referiri la documentele prezentate în Consiliul Național, exprimându-și acordul, dar și referiri asupra unor probleme punctuale, cum ar fi:

- Obligațiile către stat aferente indemnizațiilor și salariilor;
- Problema spațiilor destinate activităților, inclusiv posibilitatea preluării unor locații disponibile de la MAPN pentru amenajarea de cămine de bătrâni;
- Tratatul diferențiat pe care îl aplică autoritățile locale unor ONG-uri, favorizarea unor culte religioase în detrimentul C.A.R.P.-urilor;
- Întârzierea modificării articolului 14 din Legea nr. 540/2002, în Camera Deputaților, deși are regim de urgență;
- Modificarea statutului Federației Naționale "OMENIA" la Congresul din anul 2015;
- Organizarea unor activități în anul 2015 dedicate celei de-a 25-a aniversări a Federației;
- Necesitatea continuării schimburilor de experiență prin revista "OMENIA", inclusiv publicarea de date statistice comparative din activitatea C.A.R.P.-urilor;
- Eliminarea executorului judecătoresc din circuitul recuperării banilor de la "rău-platnici";
- Combaterea risipei, în general, și a risipei de alimente, în special.

În urma discuțiilor purtate și a detaliilor oferite pe parcurs de persoane din conducere, președintele Federației, domnul inginer **Gheorghe Chioaru**, a supus votului problemele de la ordinea de zi, care au fost aprobate cu unanimitate.

Dezafilierea Federației Naționale "OMENIA" de

la Uniunea Generală a Sindicatelor din România ca urmare a neîndeplinirii obiectivului stabilit la aderare, de recuperare a unor locații ale fostului UGSR, construite cu banii actualilor pensionari – a fost aprobată cu unanimitate de voturi.

Protocolul de la Hunedoara, încheiat cu prilejul schimbului de experiență din 27 martie 2014, semnat la momentul respectiv de 16 participanți și care viza, în principal, transferul membrilor între C.A.R.P.-urile afiliate Federației a fost aprobat cu unanimitate de voturi, urmând ca, acolo unde procedura prevede aprobări din partea Consiliului Director al fiecărei asociații să fie înaintate secretariatului general, după parcurgerea acestora.

O ultimă problemă, cea referitoare la participarea președinților de C.A.R.P.-uri la alegerile parlamentare din anul 2016, ca independenți pentru Camera Deputaților, a suscitat discuții interesante. Președintele Federației, domnul inginer **Gheorghe Chioaru**, a arătat că propunerea făcută de un număr important de C.A.R.P.-uri vizează nemulțumirea membrilor față de felul în care îi reprezintă partidele politice și că votul exprimă o hotărâre generală, de principiu, urmând ca deciziile să fie individuale și detaliile să fie discutate pe parcurs. Cu o majoritate covârșitoare de 96 de voturi din totalul de 104 este aprobată și această propunere.

În concluzie, se poate afirma că acest forum, Consiliul Național - 2014, prin problematica dezbătută, va rămâne un reper important în viața Federației Naționale "OMENIA" și a membrilor săi. Votul unanim de aderare la platforma AGE creează premisele unei colaborări eficiente la nivel european.

Participarea cu candidați independenți la alegerile parlamentare din anul 2016, arată o stare de nemulțumire privind modul cum partidele politice și legislativul răspund nevoilor vârstnicilor, dar și dorința de implicare, de participare la viața socială, de transpunere în practică a conceptului european de îmbătrânire activă.

PARTENERII OMENIEI

Mulțumesc pentru oportunitatea de a scrie câteva rânduri în revista dumneavoastră. Cine sunt eu? Lucrez la Serviciul de Cooperare Internațională al Mutualității Creștine din Belgia.

În cadrul acestui program avem parteneriate în diferite țări ale lumii. Relațiile noastre de parteneriat cu Fundația pentru Dezvoltarea Asociațiilor de Ajutor Mutual și asociațiile de ajutor mutual din țară (A.D.A.M) sunt doar unele dintre ele. În prezent, aceste organizații sunt active în București, Cluj-Napoca, Focșani, Moldovața, Slatina-Timiș, Caransebeș. Cele mai importante obiective ale parteneriatului nostru de cooperare sunt crearea unei organizații puternice în domeniul sănătății și lucrul într-o largă rețea de organizații.

Am cunoscut pentru prima dată echipa OMENIA din București în urmă cu jumătate de an. Asociațiile C.A.R.P. și A.D.A.M. pot găsi și realiza activități de îngrijire medicală și asistență socială pentru populația României.

Deja de aproape un an de zile, C.A.R.P. și A.D.A.M cooperează prin realizarea unor sesiuni informative cu teme care țin de sănătate și prevenție. Pe viitor, acest parteneriat se poate dezvolta....Putem deveni mai puternici în diverse acțiuni.

Am lucrat aproape 10 ani în cea mai mare organizație de pensionari din Belgia. În tot acest timp, am păstrat o mulțime de contacte cu rețele de seniori, atât în Belgia, cât și la nivel european.

Într-una dintre întâlnirile cu C.A.R.P., am fost întrebat despre posibilitatea de cooperare

și aderare a Federației Naționale "OMENIA" la organizații similare la nivel european. Discuțiile despre acest subiect vor continua, iar luna viitoare voi fi prezent împreună cu președintele Platformei Europene AGE, domnul Marian Sedmak la lucrările Consiliului Național al Federației Naționale "OMENIA". Această platformă este singura organizație recunoscută la acest nivel de către instanțele europene pentru a discuta despre temele care se referă la problematica vârstnicilor.

În prezent, România este singura țară care încă nu este reprezentată la nivel european, și ar fi un lucru bun dacă organizațiile C.A.R.P. vor fi parte a acestei rețele. Acesta este principalul scop al vizitei președintelui AGE Europa.

Fundația pentru Dezvoltarea Asociațiilor de Ajutor Reciproc a semnat luna trecută un parteneriat împreună cu Federația Națională „OMENIA” a C.A.R.P.-urilor din România pentru a face posibilă cooperarea și pe viitor. Introducerea C.A.R.P.-urilor la nivel european este un prim rezultat al acestui parteneriat. Ambele părți vin cu competențe, cunoștințe și experiență proprie. Împreună putem face mai puternică expertiza organizațiilor noastre!

Cred într-o rețea puternică de organizații, capabilă să scoată în evidență punctele tari comune și să creeze o platformă puternică pentru toți membrii seniori. În acest fel, putem influența condițiile de asistență medicală și socială din România.

Mulțumesc pentru această oportunitate,

Jean Paul De Rudder
Serviciul de Cooperare Internațională
al Mutualității Creștine din Belgia
22 Martie 2014

Partners in HUMANITY

Thank you for giving me the opportunity to write a few words in your magazine. Who am I? I work for the international Cooperation Services of Christian Mutualities

in Belgium. Within this frame, we have partnerships in different countries of the world. Our partnership relation with FDAAM and ADAMs is one of them. At this moment, they are active in Bucharest, Cluj-Napoca, Focsani, Moldovita, Slatina Timis, with Caransebes & Resita Building a strong organisation on health-care and working in a wide network of organisations in this frame, are the most important objectives of this cooperation partnership.

About half year ago, I met for the first time the team of C.A.R.P. - Bucharest. C.A.R.P. and ADAM can find each other in a common action about health care and welfare for the Romanian population.

For almost a year, C.A.R.P. and ADAM already have a cooperation in Bucharest with informative meetings on health prevention issues. In the future, this partnership can grow and develop.... We can make each other stronger in different actions.

I worked for about 10 years in the biggest senior organisation of Belgium. During this time, I kept a lot of contacts with senior-networks, as well on Belgian, as on European level.

In one of our meetings with C.A.R.P., I got the question about the possibility of collabora-

tion and integration of the organization of pensioners from Romania (C.A.R.P.) in similar organisations at European level. Meanwhile, we could discuss on this issue and next month, I will be present on the General Assembly of CARP with the president of AGE - European Platform, Mr. Marjan Sedmak. This platform is the only recognized organisation on this level by the European instances to discuss about senior related themes.

Romania, at this moment, is still not represented at European level and it would be good that we could introduce C.A.R.P. in this organism. This is the main goal of the visit of the AGE President of Europe.

Last month, F.D.A.A.M. and FN-C.A.R.P. had signed an agreement, for possibilities for cooperation in the future.

Introducing C.A.R.P. on the European level is one of the First results of this partnership. Both organisations have competences, knowledge and experience. Together, we can strengthen this aspects!

I believe in a strong network of organisations, able to bring their strong points together and create this way a strong platform to all the seniors members . This way, we can also influence the conditions of health care and welfare in Romania.

Thanks for this opportunity,

Jean Paul De Rudder

**International Cooperation Service of
Christian Mutualities of Belgium**

22 March 2014

Stagiul de practică la Asociația C.A.R.P. "OMENIA"

Paule de Beuckelaere este un student belgian în anul III la Facultatea de Asistență Socială, Colegiul Thomas More Kempen din Flandra. Paul a decis să facă un stagiul de practică la Asociația C.A.R.P. "OMENIA" București încă din anul 2013, pregătind temeinic venirea sa pentru perioada 03.02.2014 - 05.06.2014. A fost o mare bucurie să îl avem printre noi și ne-am gândit să îl întrebăm cum s-a simțit la Asociație, acum că se apropie de finalul experienței sale în România.

Paul, ce te-a motivat să alegi România pentru un stagiul de practică în domeniul social?

Am fost foarte hotărât să fac stagiul și să fiu voluntar undeva în afara Belgiei. Despre România nu se vorbește întotdeauna cu cele mai frumoase cuvinte, și am decis să văd cu ochii mei cum este această țară, mai ales că mass-media pune același stigmat mai multor țări, numindu-le generic blocul estic (fost comunist).

Pe de altă parte, cu toții vrem o Europă unită, și pentru mine este important să știu care sunt părerile cetățenilor din cât mai multe țări ale Uniunii Europene, care sunt filosofii lor de viață. Cred că este un avantaj pentru mine să știu lucruri despre oamenii de aici, deoarece necunoscând lucruri, devenim mai închiși și mai vulnerabili în fața stereotipurilor.

Devin pe zi ce trece din ce în ce mai conștient de normele și valorile culturii românești și astfel pot folosi aceste cunoștințe în

munca mea de asistent social. De exemplu, aici eu sunt imigrantul. În Belgia, aș putea privi altfel imigranții pentru că și eu am fost unul.

Care au fost așteptările cu care ai pornit la drum?

Nu am plecat din Belgia cu foarte multe așteptări. Sunt o persoană flexibilă și mi-am spus că mă voi adapta la condițiile din țara care mă primește.

În ce tipuri de activități te-ai implicat în cele 4 luni?

M-am acomodat destul de repede cu noua atmosferă de lucru, dar a fost puțin dificil să iau parte la activități pentru că nu îmi știam colegii, nu știam limba.

Dar, pentru profesia mea de asistent social și pentru obiectivele mele de învățare este important să interacționez cu beneficiarii. Și cu acest lucru în minte, mi-am întrebant colegii dacă m-ar putea lua pe teren pentru a vedea cum își pun în practică meseria de asistent social. Contactul cu beneficiarii serviciilor sociale a fost unul foarte bun, am avut o experiență plăcută și caldă cu vârstnicii. Întotdeauna mă invită în casele lor, îmi răspund la toate întrebările, îmi dau cozonac și ștrudel....și sunt foarte bucuroși că mă văd.

Între timp, am învățat proceduri de lucru, aspecte legislative și multe cuvinte în limba română. Pentru că am devenit mai încrezător în mine, am reușit să organizez activități de terapie ocupațională cu beneficiarii, și a fost ocazia perfectă să cunosc cei mai pasionați oameni, voluntarii OMENIEI de la Centrul de Zi.

De asemenea, am cunoscut oameni din mediul academic, cum ar fi de exemplu doamna Mihaela Lambru, prodecan la Facultatea de Sociologie și Asistență Socială, Universitatea București, doamna Ancuța Vameșu de la Institutul de Economie Socială (IES) cu care am discutat despre mediul organizațiilor nonprofit și despre economia socială. Am fost la Crucea Roșie și am cunoscut niște oameni minunați, am făcut muncă voluntară și pentru organizația lor, am fost la un spital și am luat oameni care erau bolnavi și i-am dus la domiciliul lor. Am fost în Ferentari, la Centrul pentru Copii "Cireșarii" și le-am oferit un curs de prim ajutor.

În afara acestor activități legate de lucru, am făcut și o mulțime de activități culturale. Am vizitat orașul Brașov, Sibiu, Sighișoara și o multitudine de locuri în București. Am explorat capi-

tala și am descoperit câte lucruri interesante sunt aici: parcuri, clădiri de patrimoniu, muzee, restaurante cu specific românesc, teatre, cluburi.

Care este părerea ta despre casele de ajutor reciproc ale pensionarilor, cunoscând acum activitatea curentă a acestora?

În primul rând, noi nu avem astfel de organizații în Belgia. Cred că este necesar să aveți astfel de organizații în România. Sunt multe probleme structurale și cred că organizațiile neguvernamentale sunt încă prea limitate pentru a remedia acele probleme structurale. Este nevoie de guvern pentru a ajuta organizațiile nonprofit...altfel nu poți schimba nimic. Deci, este important ca în primul rând sectorul public să fie puternic, și apoi să coopereze bine cu sectorul privat.

Și asociația voastră face o muncă extraordinară, dar din păcate nu este suficient, pentru că nu beneficiază de suport din partea autorităților. Tot ce se face aici este din resursele și din munca proprie.

În linii mari, cum percepi cele două sisteme de protecție socială, belgian și cel românesc, privind asistența socială pentru vârstnici?

Nu este o întrebare ușoară, dar primul meu gând referitor la serviciile sociale pentru vârstnici din București este lipsa de interes a autorităților. Am sesizat că nu sunt suficiente servicii sociale publice pentru vârstnici, iar pentru Asociația C.A.R.P. "OMENIA", acest lucru se traduce printr-o cerere foarte mare din partea membrilor. Numărul vârstnicilor care trăiesc în sărăcie este mult mai mare decât potențialul serviciilor sociale oferite atât de autorități publice, cât și de organizații nonprofit.

În Belgia, există o gamă largă de servicii sociale pentru vârstnici și pentru alte grupuri cu risc crescut de sărăcie și excluziune socială, dar acestea sunt în marea lor majoritate servicii publice, și sunt prima opțiune pentru oamenii care întâmpină probleme. Părerea mea este că pentru a crește cantitatea și calitatea serviciilor sociale, sectorul public trebuie să își asume responsabilitatea. Acest lucru poate fi făcut numai cu o abordare care pledează pentru SOLIDARITATE.

Există, evident, și o serie de similitudini între cele două sisteme de protecție socială despre care vorbim, și aici aș menționa terapiile ocupaționale. În Belgia, se pune foarte mult accent pe oferirea unor activități cu impact pozitiv asupra stării psiho-afective a beneficiarilor. Asistentul social organizează activități creative care sunt individualizate pentru nevoile beneficiarilor, pentru ca aceștia să devină mult mai activi și mai încrezători în forțele proprii.

Care sunt, din punctul tău de vedere modalitățile prin care se poate îmbunătăți situația pensionarilor din România?

Bineînțeles că pensiile mai mari le-ar face viața mai ușoară, dar acest lucru nu este posibil de realizat imediat, deoarece, dacă ar fi ușor, s-ar fi realizat până acum.

De aceea, consider că trebuie să schimbăm mentalitatea despre vârstnici, pentru că, în România, a fi bătrân înseamnă ceva rău. De asemenea, și vârstnicii au așteptări mici de la viață, de aceea trebuie să facă ceva, trebuie să participe la activități. Și îmi doresc să văd

vârstnici nerăbdători să participe la activități de socializare.

Cum îți vei folosi pe viitor experiența acumulată la "OMENIA"?

Sper ca pe viitor să fiu o persoană chiar mai empatică cu imigranții în țara mea și sper să înțeleg mai bine, să cunosc prin ce trec atunci când se confruntă cu alte valori și norme, și să stabilesc o relație mult mai autentică cu toată lumea, dar în mod special, cu imigranții.

Ce ți-a plăcut cel mai mult în România?

Ospitalitatea oamenilor de aici, bisericile orașului Sibiu și Sighișoara, care au un aspect medieval și foarte primitiv, vremea, sarmalele, piftia, cremșnitul, chifteluțele, pilaful, ștrudelul de mere, palinca.

Experiența românească în 3 cuvinte:

PROVOCARE, ÎNVĂȚARE ȘI DISTRAȚIE

**Asistent social
Ionuț ARDELEANU**

Mărioara JIVAN

Nimic surprinzător la Cenaclul cultural- artistic” Alexandru Jebeleanu” al C.A.R.P. – Timișoara. Devenite tradiționale, ședințele-spectacol organizate lunar, aduc din scriitura vârstei a treia, în lectura și interpretarea autorilor, poezie și proză, sonete, rondeluri și epigrame.

Ședința – spectacol din luna aprilie 2014, desfășurată sub genericul *CU*

SMERENIE SĂ PRIMIM LUMINA ÎNVIERII, a fost un adevărat regal de muzică sacră, pioșenie și adevărată ortodoxie.

De elogi și aprecieri deosebite s-a bucurat Mărioara JIVAN, membră a cenaclului C.A.R.P., cu compozițiile: *PE GOLGOTA* și *VINO ÎN VIAȚA MEA, IISUSE*.

**A consemnat,
Octavian SĂRĂNDAN**

PE GOLGOTA

La Crucea Ta, Iisuse,
Îngenunchez și plâng
De-a lungul vieții mele
Păcatele, îmi strâng!

Îmi pare rău de toate
Și Te rog să mă ierți
Tu, mă privești cu milă,
Și nu vrei să mă cerți!

Tristețea Ta îmi spune:
Să nu mai greșesc iar,
Ca jertfa de pe Cruce,
Să nu fie în zadar.

Tu ai murit pe Cruce
Și-apoi ai înviat
Iar pe noi de păcate,
Iisuse ne-ai scăpat!

N-am să pot niciodată
De-ajuns să-Ți mulțumesc
C-ai murit pentru mine,
Te cânt și Te slăvesc!

VINO ÎN VIAȚA MEA, IISUSE

Cu credință și iubire,
Ușa inimii Ți-am deschis
Te rog să vii în ea Iisuse
Și s-o prefaci în Paradis!

Din calea rătăcirii mele,
Eu m-am întors la Tine iar
Cu sufletul plin de păcate,
Sus pe Golgota, la calvar!

Vărs lacrimi de recunoștință
Că ai murit în locul meu,
Pe crucea suferinței Tale
Ca să mă împaci cu Dumnezeu.

Din crucea Ta, mi-ai făcut punte,
Spre Dumnezeu să pot să trec
Peste prăpastia adâncă
Și-n hăul ei, să nu mă înec!

Cu sângele vărsat pe Cruce,
Păcatele mi le-ai spălat,
Ca eu apoi să mă pot duce
La Tatăl, c-un suflet curat.

Adesea nu-mi găsesc cuvinte
Atunci când vreau să-Ți
mulțumesc.

Dar vino-n viața mea Iisuse,
Că doar pe Tine Te iubesc!

Vreau să fii Domnul vieții mele.
Stăpânul meu adevărat,
Că m-ai scăpat de chinuri grele
Și viața veșnică mi-ai dat!

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR - HAȚEG

Situat în legendara „Țară a Hațegului” a cărei denumire apare pentru prima dată în „Diploma cavalerilor ioaniți” din anul 1247, frumosul oraș Hațeg a fost atestat documentar cam în aceeași perioadă, iar în anul 1765 a fost militarizat în întregime, făcând parte din Compania a II-a de graniță a Regimentului I de graniță de la Orlat, până în anul 1852, când regimentul a fost desființat. Numele orașului poate veni din maghiară, însemnând „districtul celor șase scaune” (o variantă).

Ca obiective turistice, putem aminti Mănăstirea Prislop, situată la 13 km de oraș, întemeiată de călugărul Nicodim în anul 1404 cu sprijinul domnitorului Mircea cel Bătrân, care adăpostește rămășițele părintelui Arsenie Boca, duhovnicul acestei mănăstiri, cel care i-a redat strălucirea de astăzi. Alte obiective turistice demne de interes sunt: ruinele Ulpiei Traiana Sarmizegetusa, biserica Sf. Nicolae din Densuș, Parcul Național Retezat, Rezervația de zimbrii ș.a.

Prima pagină de istorie a C.A.R.P. Hațeg s-a scris în data de 26 februarie 1959 când, la inițiativa unui grup restrâns de pensionari, prin Decizia nr. 2014 /1959 a fostului Comitet Executiv și a Adresei nr. 920/10.10.1959 a fostului Sfat Popular al Raionului Hațeg, Județul Hunedoara, s-a înființat C.A.R.P. Hațeg.

Numărul membrilor la înființare a fost de 122, iar fondul a fost de 10.000 de lei.

Primul președinte a fost domnul Heljoni Gheorghe.

Primul Consiliu de conducere a fost format din 9 membri.

Prima Comisie de cenzori a fost formată din 3 membri.

Președintele C.A.R.P. Hațeg
Col.(r) ing. Eugen Matei

C.A.R.P. Hațeg a fost organizat pe două secții:

1.- Secția de ajutor reciproc

2.- Secția ajutoare de deces

Acestea aveau gestiuni separate.

Sediul inițial a fost o cameră atribuită de Sfatul Popular al orașului Hațeg, apoi, în anul 1965, i s-a atribuit un local închiriat din Fondul locativ de stat, pe strada Tudor Vladimirescu, având și trei secții de prestări servicii pentru membrii C.A.R.P., și anume:

1. Atelier de confecții coroane din flori;
2. Atelier de tâmplărie și obiecte casnice și pirogravuri;
3. Secție de pompe funebre: coșciuge, săli din pânză etc.

O dată cu înființarea s-a adoptat și un Statut, valabil pentru toate C.A.R.P.-urile din țară, ulterior completându-se de mai multe ori, până la apariția Statutului Cadru.

În anul 1977, C.A.R.P. Hațeg a intrat în posesia și proprietatea unui imobil, din str. 8 Mai nr. 7 (actuala str. Bisericii) unde func-

ționează și în prezent, imobil cumpărat prin contribuția benevolă a unor membri, cu suma de 225.000 lei, creându-se condiții optime de activitate pentru acea vreme, atât pentru salariați, cât și pentru prestări de servicii în sprijinul membrilor, cu următoarele profile: cizmărie, croitorie, pompe funebre, birou de copiat acte. S-a organizat și un club al pensionarilor cu dotările corespunzătoare.

În anul 1987, pe baza unei Hotărâri a Consiliului de Miniștri, s-au interzis activitățile salariale desfășurate de pensionari, fiind desființate toate aceste servicii.

Din 1988, activitatea C.A.R.P. Hațeg s-a restrâns la încasarea cotizațiilor și a contribuțiilor pentru plata ajutorului de deces și la acordarea împrumuturilor.

Pe toată această perioadă, de la înființarea Casei, sarcina principală a Consiliului de conducere a fost atragerea de noi membri din oraș și din cele 12 comune din fostul raion Hațeg. La finele anului 1984, numărul membrilor a ajuns la 2042, cu creșteri importante în anii care au urmat. Anul 1984 a însemnat și aniversarea a 25 de ani de la înființare.

În anul 2000 a obținut personalitate juridică, prin Sentința Civilă nr. 2/PJ/2000 emisă de Judecătoria Hațeg.

Din anul 1984 încoace, C.A.R.P. a reușit să realizeze obiectivele propuse, să se dezvolte din punct de vedere economico-financiar și să mărească numărul de membri, ajungând la sfârșitul anului 2009 (50 de ani de la înființare) la 4911.

În anul 2007 a fost dată în folosință noua clădire, în curtea C.A.R.P. Hațeg, în care au fost amenajate două cabinete medicale. Din anul 2000 este membră a Federației Naționale „OMENIA” a C.A.R.P.-urilor din România.

Revenind la prezent, cu mândrie menționez faptul că asociația noastră, la începutul anului 2014 număra aproape 6.000 de membri, creșterea reală fiind de aproximativ 1.100 de membri de când a preluat conducerea asociației noul președinte, în primăvara lui 2010, ceea ce reprezintă un spor de 22% a numărului de membri, în numai 4 ani. Se înregistrează un trend ascendent față de aceeași perioadă a anilor trecuți, ceea ce înseamnă că, Asociația Hațeg se bucură de atenția sporită a pensionarilor din Hațeg și Țara Hațegului.

Președintele C.A.R.P. Hațeg este, din anul 2010, colonelul în rezervă inginer **Eugen Matei**, persoană cu multă experiență în viață, respectat de colaboratori și de organele administrației publice locale cu care a colaborat și înaintea de a fi ales președinte al C.A.R.P. Hațeg, excelent organizator, cu reale calități de conducător.

Asociația noastră are un fond social înregistrat la 31.12.2013 de 4.960.501 de lei.

Suntem singura instituție cu profil bancar din oraș, fără dobânzi sau comisioane ascunse care duc la împovărare a celui care ia împrumut, iar dobânzile noastre sunt cele

Consiliu Director - Președinte: ing. Matei Eugen, membri: Lasconi Valer, Maria Para, Toader Mihalcea și Gașpar Ungur - vicepreședinte

mai mici la împrumuturi pe plan local.

Ajutorul reciproc, așa cum este el înscris în denumirea casei, este de 3 feluri:

- Ajutorul reciproc al membrilor către Casă, prin cotizații, contribuția pentru ajutor de înmormântare și dobânzile încasate la împrumuturile făcute de aceștia la CARP;
- Ajutor reciproc al Casei către toți membrii, prin următoarele tipuri: ajutoare rambursabile (împrumuturi), ajutoare nerambursabile (social, compensare tratament medical și balnear), ajutoare de înmormântare și compensarea a 10% din valoarea materialelor funerare achiziționate de la magazinul nostru etc.;
- Ajutorul reciproc între membri, foarte important și moral, adică cei care sunt membri și au o stare materială mai bună, trebuie să-i înțeleagă pe cei care nu au bani și solicită astfel de ajutoare nerambursabile.

Ceea ce trebuie să știe fiecare membru al C.A.R.P., este faptul că banii fiecăruia sunt protejați și nimeni nu se atinge de ei. Ba mai mult, la sfârșitul fiecărui an, fiecare membru primește un spor anual la fondul de cotizație.

La cifrele arătate mai sus s-a ajuns în urma unei activități susținute, conforme cu Statutul aprobat de A.G., care stipulează clar neimplicarea politică a asociației, singura noastră politică fiind grija manifestată față de membrii C.A.R.P., mulți dintre aceștia având probleme grave de sănătate și, mai ales, dificultăți financiare.

În anul 2013, asociația a acordat un nu-

Comisia de cenzori - economist Milea Tereza, economist Micloșoni Dana - președinte Marton Hortenzia

măr important de ajutoare, după cum urmează:

- 2434 ajutoare rambursabile (împrumuturi) în valoare de 5.014.747 de lei,
- 423 ajutoare nerambursabile în valoare de 124.644 lei, după cum urmează:
 - ⇒ 4 ajutoare pentru medicamente, în valoare de 450 de lei ;
 - ⇒ 24 de ajutoare pentru compensare tratament în stațiuni, în valoare de 1.562 de lei ;
 - ⇒ 170 de ajutoare pentru deces, în valoare de 106.645 de lei;
 - ⇒ 36 de ajutoare sociale, în valoare de 2.467 de lei ;
 - ⇒ 27 de ajutoare sociale din fondurile F.N. „Omenia”, în valoare de 1.365 de lei;
 - ⇒ 32 de ajutoare pentru persoane vârstnice, în valoare de 1.600 de lei ;
 - ⇒ 130 de compensări cheltuieli de înmormântare, în valoare de 10.555 de lei.

Ajutoarele bănești nerambursabile s-au acordat după efectuarea de anchete sociale temeinice, în urma cărora s-au stabilit clar persoanele îndreptățite să primească un astfel de ajutor. Este cazul să evidențiez membrii Comitetului Director care au efectuat aceste anchete sociale: **Gașpar Ungur** - vicepreședinte, **Valer Lasconi**, **Toader Mihalcea** și **Maria Para** - membri ai Comitetului Director.

După părerea mea, marele câștig în activitatea C.A.R.P. Hațeg îl constituie faptul că în Consiliul Director au fost cooptați oameni serioși, cu temeinică pregătire profesională și experiență de viață și care cunosc o mare parte a populației din oraș și din zonă.

Același lucru se poate spune și despre componența Comisiei de cenzori (C.C.), unde au fost aleși economiști cu experiență, precum **Dana Micloșoni** care este și contabil autorizat, membru al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România (C.E.C.C.A.R.), **Tereza Milea** și **Hortensia Marton**. De remarcat este faptul că prin programul lor de lucru, C.C. reușește să cuprindă spre verificare toate gestiunile menționate în planul trimestrial de control, astfel încât procesele verbale de verificare întocmite lunar, cu ocazia verificărilor, să cuprindă constatări proprii, bazate pe fapte și date exacte, expuse clar, concis, precis și documentat. De altfel, prioritar în activitatea comisiei de cenzori a fost prevenirea unor deficiențe cu consecințe financiar-gestionare.

Serviciul financiar-contabil are o echipă puternică și competentă, condusă de domnișoara **Simona-Ana Cornea** - director economic, economistă foarte bine apreciată de colegi, de băncile cu care lucrăm și de membrii C.A.R.P.

Cele două casiere, doamna **Georgeta Buzdugan** și doamna **Maria Bălu**, deși sunt în echipa noastră din luna septembrie 2012, sunt foarte operative în rezolvarea activităților spe-

cifice acestui compartiment, scurtând timpul de așteptare la ghișeu a membrilor care vin să plătească sau să încaseze bani.

Secretarul economic, economist **Mircea Indrea** și economist **Stanca Ștefoni** - referent de specialitate financiar-contabilitate, au o comportare deosebită și dau dovadă de înțelegere și răbdare cu membrii care vin să depună sau să împrumute bani, sfătuindu-i cu mult tact și competență cum este mai bine pentru aceștia, astfel încât pensionarul să plece mulțumit de la noi. De asemenea, desfășoară o muncă deosebită în atragerea de noi membri, explicând cu răbdare și profesionalism condițiile de înscriere, de acordare a ajutoarelor și împrumuturilor. Tot cei doi au pus la punct arhiva casei, au efectuat selecția, clasarea și casarea documentelor.

Tot personalul cu funcții economice a făcut în așa fel încât Asociația C.A.R.P. Hațeg să nu înregistreze debitori insolvabili, iar ratele scadente la împrumuturi să se afle sub control permanent.

Nu în ultimul rând, d-nul **Ion Pihoc**, administratorul Casei, și-a adus aportul la îmbunătățirea aspectului clădirilor în interior și exterior, a organizat, condus și chiar a efectuat personal, o serie de reparații curente în toate domeniile: la sistemul electric, de apă și canal, ten-cuieli și zidărie etc.

Trebuie amintită și activitatea deosebită a celor 7 mandatarî-încasatori responsabili pe localitățile din zonă, care au reușit să impună o disciplină financiar-gestionară în deplină concordanță cu legislația de specialitate în vigoare, și anume: **Anica Bănă**, **Viorica Bârceanu**, **Adela Bolog**, **Viorica-Olga-Marcela Dincă**, **Maria Lungan**, **Elena Popa** și **Dorică-Ioan Șotângă**.

Ancorată la realitățile ce decurg din criza economică actuală, C.A.R.P. Hațeg a procedat la efectuarea unei serioase analize economice, cu scopul de a diminua problemele financiare

ale membrilor săi.

Astfel, a introdus noi forme de împrumuturi: împrumut de ziua de naștere a membrului respectiv cu reducerea dobânzii cu 50%, împrumut peste fondul social fără giranți în anumite condiții, ma-

jorarea limitei maxime a împrumutului până la 10.000 de lei etc.

De când a fost ales, noul președinte a venit în fața Consiliului Director cu o nouă strategie care se impunea în condițiile economice actuale, cu următoarele obiective:

- Consolidarea economică a C.A.R.P., printr-o gospodărire mai judicioasă a mijloacelor bănești existente;
- Evitarea unor cheltuieli inutile și inoportune;
- Luarea măsurilor de reducere în timp a cheltuielilor și crearea unor condiții corespunzătoare desfășurării activității salariaților și primire a membrilor; repararea și modernizarea tuturor spațiilor C.A.R.P. - igienizarea și zugrăvirea tuturor încăperilor, dotarea cu mobilier nou, ergonomic, dotarea cu aparate de aer condiționat, amenajarea subsolului și înființarea unui club al pensionarilor, îmbunătățirea sistemului antiefracție și antiincendiu cu senzori de mișcare, senzori de fum și came-

Funcționarii C.A.R.P. Hațeg - ec. Mircea Indrea, ec. Simona Cornea, ec. Stanca Ștefoni, Maria Bălu, Georgeta Buzdugan, Ion Pihoc, iar în spate Mihaela Urs și Carmen Greu

re video, înființarea unui pichet de incendiu, realizarea contorizării separate a chirișilor care desfășoară activități economice în spațiile asociației, schimbarea rețelei electrice interioare și exterioare și adaptarea ei la un consum sporit de energie electrică, pavarea curții cu dale și crearea unui spațiu ambiental pentru personal și membri etc.

- Informatizarea evidenței contabile și accesul la internet - achiziționarea de tehnică de calcul și actualizarea programelor de contabilitate la noile cerințe și crearea unui site propriu pe internet;
- Punerea la punct a arhivei - actualizarea Nomenclatorului arhivistic, îmbunătățirea sistemului de arhivare a documentelor și circuitul acestora;
- Colaborarea strânsă cu organele administrației publice locale.

Toate aceste lucrări de îmbunătățire a activității C.A.R.P., nu au fost efectuate din coti-

zațiile membrilor, cum ar crede persoane în necunoștință de cauză sau răuvoitoare, ci prin folosirea acestora în mod judicios, prin activități financiar-economice adecvate (dobânzi, depozite bancare, titluri de stat etc.), inclusiv din chirii, care au adus beneficii Casei și, implicit, membrilor.

Din aceste beneficii, o parte se cheltuiesc, ca oricare altă asociație, cu salariile funcționarilor, utilitățile (curent, gaz, apă, impozite etc.), o altă parte pe întreținerea și repararea clădirilor, iar o altă parte ca beneficii materiale sub diverse forme pentru membrii Casei (ajutoare nerambursabile de diferite forme, ajutoare de deces, beneficii la sfârșit de ani etc.). Dar nici un leu nu este cheltuit din banii membrilor. Din acest punct de vedere, membrii să fie liniștiți, sumele lor sunt garantate.

La momentul actual, în incinta C.A.R.P. Hațeg mai funcționează:

- magazin de pompe funebre;
- cabinet stomatologic;
- cabinet de tehnică dentară;
- salon de coafură-frizerie.

Pe lângă obiectivele arătate mai sus, Comitetul Director și-a propus participarea la schimburi de experiență, în special pe linie de contabilitate și resurse umane.

Un rol important în acest sens l-a avut și manualul C.A.R.P.-urilor din România, editat de colectivul Federației Naționale „OMENIA”.

Pe lângă activitatea economică, Asociația noastră și-a propus și activități sociale, de desțindere și agrement pentru membrii săi. Astfel, în fiecare an organizăm excursii pe diferite trasee în țară, sărbătorirea zilei de 1 Octombrie „Ziua internațională a persoanelor vârstnice”, aniversări individuale la împlinirea unor vârste venerabile (80, 90, 100 ani și peste), concursuri de șah, rummy, table etc.

Am facilitat consultații de auz, vedere și magnetoterapie la sediul nostru pentru membrii C.A.R.P. și nu numai.

Toate aceste realizări nu ar fi fost posibile fără armonia care există între cei care lucrează în această asociație și spiritul de echipă care domnește în C.A.R.P.

Din păcate, ca urmare a stării sociale și politice pe care o trăim cu toții, tot mai multă lume necăjită se îndreaptă spre noi pentru a o ajuta. Haideți să fim mai buni și mai toleranți cu semenii noștri care nu sunt așa de norocoși ca unii și să-i ajutăm.

Din veniturile ce s-au acumulat în fiecare an, din dobânzile bancare și din contribuția membrilor, am reușit să creăm un fond de sprijin cu ajutoare nerambursabile. Aceste ajutoare au fost dirijate spre mărirea ajutorului de deces, compensații pentru înmormântare și ajutoare nerambursabile.

Obiectivele propuse pe termen mediu și lung ne determină să privim cu atenție mai mare la nevoile efective ale membrilor și să diversificăm activitățile de întraajutorare, fie prin mijloace proprii, fie accesând fonduri europene.

Adevărul este că rămânem și în timpuri de mare restriște, un sprijin sigur pentru cei cu venituri mici. Ajutându-ne unii pe alții, putem lupta împreună cu vremurile și cu bătrânețea.

Colaborăm foarte bine cu administrația publică locală, Casa de cultură, Crucea Roșie și cu instituțiile publice și operatorii economici din zonă.

Pas cu pas vom reuși să realizăm ceea ce ne-am propus, în așa fel încât toți membrii C.A.R.P. Hațeg să fie mândri că fac parte din această Asociație.

A consemnat,
economist Mircea INDREA,
Secretar economic

FLOREA PASĂRE, omul care a refuzat să renunțe la viață

Domnul Florea PASĂRE s-a născut pe data de 19 ianuarie 1922 în localitatea Bucșana, județul Gorj. A avut o copilărie grea, determinată de sărăcia lăsată în urmă de războiul ce abia luase sfârșit, război care a adus numai necazuri și greutăți oamenilor. Povestește despre viața sa din tinerețe, la casa părinților săi, cu emoție și respect față de familia în care a văzut lumina zilei și a crescut. Cu cuvinte simple, dar emoționante, povestește despre cum a trăit în tinerețe, alături de ai săi, precum și întâmplări petrecute în armată și pe front, care i-au marcat pentru totdeauna viața și pe care nu le va uita niciodată.

Când am împlinit vârsta de 19 ani, în anul 1941, m-au luat în armată; am fost repartizat la R. 18 Gorj. După 3 luni de instrucție, împreună cu alți colegi, am fost trimis pe front și am parcurs spre răsărit distanțe foarte mari. Am trecut succesiv în perioada 1941 – 1943 prin localitățile: Cetatea Albă, Tiraspol, Odesa, Mariopol, Sevastopol, Cotul Donului, Harkov, Stalingrad.

Pe front am fost transmisionist. Într-o zi, între Limanul Nistrului și Marea Neagră, am găsit un militar rus (care dormea) și l-am luat prizonier, apoi l-am predat comandantului meu. Pentru această faptă am fost avansat în grad.

Pe front am dus o viață grea, mâncarea nu venea la timp, iar noi, militarii, trăiam cum puteam și ne hrăneam, de foarte multe ori, cu ce găseam în zonă.

În anul 1943 am început retragerea; în 3 luni am ajuns înapoi la Odesa, iar la 19 august

1944 am fost luat prizonier, împreună cu alți colegi de-ai mei. Între Tiraspol și Odesa m-au ținut prizonier timp de 2 săptămâni, apoi m-au îmbarcat într-un tren și m-au trimis în Siberia, la muncă.

După ce am trecut Volga, în orașul Kuibîșev, ne-am oprit. După 2 ore am plecat iar și ne-am oprit în apropierea Munților Urali, într-o localitate Bucuroslav, unde era și un spital. Ne-au internat acolo și am stat timp de o lună, după care a venit o comisie medicală și ne-au împărțit în 3 categorii (I-a, a II-a și a III-a). Ulterior, ne-au trimis spre Siberia la muncă. Aici, ne-au repartizat pentru cazare câte 20 –

30 prizonieri în dormitoare, de fapt niște barăci săpate în pământ, care aveau acoperișurile drepte. Aici am aflat că cele 3 categorii însemnau, de fapt, categoriile de muncă la care urmam să fim repartizați: categoria I – la cariera de piatră; categoria a II-a – la fabrica de cărămidă; categoria a III-a – la o mină de cărbuni. Eu am fost repartizat la categoria I-a și am muncit acolo, într-o carieră de piatră, cu multe sacrificii, timp de 3 ani, până în anul 1947, pentru construcția unui oraș.

Aici, viața a fost foarte dură. Din 45.000 prizonieri am rămas foarte puțini, în fiecare zi mureau câte una - două mașini de oameni, pe care îi înmormântam tot noi, în marginea localității.

Într-o zi m-au programat și pe mine să merg pentru a-i înmormânta pe cei morți. Șoferul camionului era o rusoaică. Am mers acolo împreună cu un coleg, basarabean, Popa Petrică, dar, când am văzut cum basculau morții din mașină într-o groapă circulară, fără haine pe ei, de-a valma, am început să plâng și am refuzat să particip la înmormântare. Mi s-a explicat, pe drumul de întoarcere către cazar-mă, de șoferul camionului, că așa se înmormântează acolo, nu au timp de luarea altor măsuri, pentru fiecare în parte.

Când se umplea groapa cu morți, se trăgea pământ peste ei. Asta însemna înmormântarea oamenilor decedați!

Acolo am învățat să vorbesc puțin rusește, numai câteva cuvinte și expresii, pentru a mă înțelege cu localnicii din zonă. Apoi a venit ordinul să ne dea drumul acasă. Ne-au eliberat din lagăr, ne-au urcat în vagoane pentru a ne trimite în România. După ce am trecut de Volga și Stalingrad, noi ne-am dat jos din tren și ne-am dus prin localități; acolo ne-au găsit rușii și ne-au luat la bătaie foarte dur pentru niște femei. Unul dintre noi a scăpat și a anunțat

comandantul transportului, care ne-a eliberat pe toți de rușii foarte supărați pe noi.

Am venit, apoi, cu trenul, până la Ungheni, la Prut și ne-au predat românilor care ne-au ținut 15 zile la Iași în carantină. Apoi am plecat fiecare la localitatea de reședință. Eu m-am prezentat la Târgu Jiu la Cercul Militar Teritorial, apoi am plecat acasă. Dar, după alte 15 zile mi-a venit un ordin de concentrare și am mai făcut 6 luni de armată, apoi am plecat acasă la mine, în Bucșana, unde m-am ocupat de agricultură și căraușie.

Fiind acasă, la un moment dat, a venit cineva de la Târgu Jiu și mi-a propus să mă înscriu în politică, dar l-am refuzat pentru că îmi era frică de ce urma să se întâmple. Acum, după atâta vreme, cred că am greșit. Viața mea ar fi fost alta dacă acceptam.

Acasă, viața nu a fost prea bună, sărăcia

Domnul
Pasăre Florea
împreună
cu nora sa
Tatiana

s-a ținut de noi, aveam nevoi materiale pe care nu le puteam îndeplini, eram foarte săraci; cu toate acestea am început să muncesc din greu alături de ai mei, m-am căsătorit, iar soția mi-a dăruit și am 3 copii care sunt, la rândul lor, căsătoriți, fiecare la casa lui.

Eu locuiesc aici, în această casă cu fiul cel mic, Pasăre Florin și soția lui, Tatiana. Am nepoți și strănepoți cu care mă mândresc. Soția mea a muncit din greu, alături de mine, pentru a asigura familiei cele necesare traiului; a decedat în anul 2001, iar eu am rămas să-mi duc singur viața, grijile și necazurile mai departe.

În sat m-am ocupat cu agricultura și cărașia. Aici în sat nu a fost C.A.P. din cauza terenului foarte frământat, fiecare ne-am lucrat pământul cum am putut; eu am avut car cu boi și mi-am câștigat existența muncind din greu toată viața.

Nu am făcut politică, pentru că îmi era frică de acest domeniu și nu știam ce se va întâmpla cu noi, oamenii, în țară, și nu am avut curajul să-mi asum o asemenea responsabilitate.

Nu am fost fumător niciodată, am dus o viață cumpătată, fără excese de nici un fel, am trăit modest.

Îmi pare tare rău că cei de la județ se ocupă foarte puțin de soarta noastră, a veteranilor de război, ne-au uitat; noi avem multe probleme nerezolvate. Poate că acum nu mai suntem de

Împreună cu vecinul
și bunul său prieten
Vasilică Ghimiș

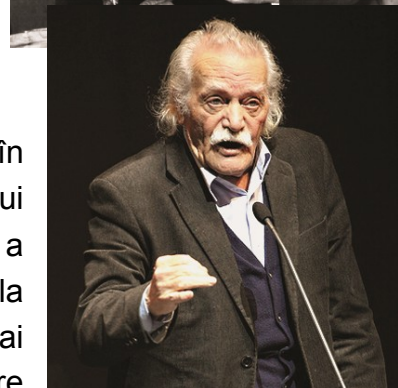
folos oamenilor, țării.

Eu am fost sănătos și am muncit împreună cu ai mei până anul trecut, când m-am îmbolnăvit. Urmează să mă hotărâsc în perioada următoare dacă voi merge la Timișoara pentru a-mi căuta sănătatea.

*În camera mică, modestă în care veteranul de război, Florea PASĂRE își duce zilele s-a lăsat o liniște apăsătoare, stânjenitoare. Noi, cei care n-am cunoscut ororile războiului, decât din cărți, filme sau povești spuse de alții, ascultăm cu mult respect un semen de-al nostru care și-a jertfit tinerețea în război, pe meleaguri străine, fiind nevoit să îndure de multe ori foamea, frigul, umilința, departe de ai săi și de țară. Un timp, în cameră, nu s-a auzit nimic, toți tăceau. Ca un făcut, însă, tot nea Florea a spart liniștea apăsătoare cu vocea sa puternică: **AȘA A FOST SĂ FIE!***

**A consemnat,
Economist Ilie ȘOPANDĂ**

La cei 91 de ani mandat în Parlamentul European

Manolis Glezos, născut la 9 septembrie 1922, este un grec de stânga, politician și scriitor, cunoscut în întreaga lume pentru participarea sa la al doilea război mondial în mișcarea de rezistență. Este o figură constantă a manifestațiilor anti-austeritate. Membru al Partidului Comunist timp de 70 de ani, el este un simbol național din ziua în care, în 1941, s-a urcat pe Acropole noaptea pentru a da jos steagul nazist.

Poliția îl consideră un agitator. Un bătrân agitat este mereu în prim plan, în mijlocul manifestațiilor, fiind o figură proeminentă, este acolo ca oricare altul. Bătrân, fragil, dar la fel de implicat precum ceilalți. Mereu intră în încurcături. În 2010, a fost gazat în fața Parlamentului și a fost nevoit să fie târât spre un loc sigur.

Glezos a participat la cele patru mari evenimente din istoria modernă a Greciei: ocupația nazistă, războiul civil, dictatura militară și colapsul financiar. La data de 30 mai 1941 când naziștii ocupaseră total țara, împreună cu prietenul și tovarășul său Lakis Santas a reușit să smulgă steagul nazist din catarg și să se strecoare fără să-i vadă paznicii.

Directorul ziarului său oficial și membru de marcă al Partidului Comunist, Manolis Glezos, a fost închis de multe ori, și de două ori a primit sentința de pedeapsă cu moartea. În timp ce-și ispășea pedeapsa în închisoare, a fost ales deputat în Parlament.

Perioada în care a fost arestat Manolis Glezos:

- 21 aprilie 1943 de forțele de ocupație italiene când a petrecut 3 luni în închisoare;
- 07 februarie 1944 arestat de către colaboratorii naziști greci, a petrecut 7 luni și jumă-

tate închis;

- 03 martie 1948, în mijlocul războiului civil din Grecia, a fost condamnat la moarte de mai multe ori de către guvernul de dreapta;
- În 1950, pedeapsa cu moartea a fost redusă la condamnare pe viață;
- În 1951, Parlamentul elen l-a ales ca membru, chiar dacă era închis, și ulterior eliberat în 16 iulie 1954;
- În 05 decembrie 1958 a fost arestat și condamnat pentru spionaj, eliberat în 15 decembrie 1962, și tot în acea perioadă a câștigat Premiul pentru Pace Lenin;
- În 1961, în timpul șederii sale în închisoarea politică post-război, a fost reales deputat EDA;
- 21 aprilie 1967, în timpul loviturii de stat militare, a fost arestat împreună cu restul liderilor politici.

În timpul regimului coloneilor, a suferit încă 4 ani de închisoare și exil până la eliberarea sa în 1971. Până în 1975, de la al Doilea Război Mondial la Războiul Civil din Grecia și regimul coloneilor, pedeapsa sa a fost de 11 ani și 4 luni de închisoare, și 4 ani și 6 luni de exil.

Nilos Marantzidis, profesor de Științe politice la Universitatea Macedonia din Salonic spune: "Glezos este simbolul conștiinței colective grecești", și tot el afirma că "acțiunea sa revoluționară din timpul războiului a fost momentul crucial al carierei sale. Dar ideile sale politice au variat. Glezos din anul 1950 este foarte diferit

de Glezos din anii 1980. Și totuși există o constantă în cariera sa, aceea este noțiunea că Grecia este o națiune unită care, mereu luptă împotriva dușmanilor externi”.

La alegerile din 1981 și 1985, a fost ales membru al Parlamentului grec, de o Mișcare Socialistă Pălădă (PASOK). Glezos a participat la trei alegeri drept candidat al PASOK, partidul socialist condus de Andreas Papandreu, în cea mai mare parte a anilor 1980 dar și membru al mișcării de stânga EDA. În anul 1984 a fost ales membru al Parlamentului European, iar din 1985 până în 1989, președinte al EDA. Din 1986 până în 1989 a fost președintele Consiliului comunitar. La alegerile legislative din Grecia anilor 2000 el a condus lista de Synaspismos (Coaliția), partid radical de stânga.

Supraviețuirea lui Glezos ca figură politică în toate momentele cruciale ale Greciei moderne s-a datorat aceleiași bătălii, chiar dacă ideologia sa a fost schimbată pe drum.

“Astăzi, singura soluție sunt alegerile generale”, asigură el. “Sistemul nostru electoral este în haos. Guvernul este complet străin de dorințele oamenilor. Avem nevoie de alegeri și să se unească partidele de stânga, să lase deoparte diferențele și să reușească să guverneze.” El are idei clare despre viitorul țării și știe să le explice, știe ce trebuie să facă pentru a resuscita industria grea, are propuneri pentru restructurarea infrastructurii energetice... Și crede că Grecia trebuie să ceară compensațiile pe care Germania i le datorează de la război.

În anul 1986, ca primar al satului său natal, a dezvoltat un sistem de autoguvernare, constanta carierei sale fiind credința în democrația absolută, în dreptul oamenilor de a se guverna singuri.

Motivația care alimentează pasiunea sa de-a lungul acestor zeci de ani de luptă este dată de cei 118 prieteni. “Mi-am pierdut 118 camarazi. Au fost executați în timpul războiului civil. În acea epocă,

înainte de orice bătălie spuneam ce doream să obținem, ne spuneam visele și obiectivele, pentru că știam că nu toți vom supraviețui. Doream ca supraviețuitorii să ducă la bun sfârșit unele din aceste vise. Eu le-am supraviețuit tuturor.”

A reușit să obțină un alt loc de deputat în iunie 2012. Glezos va fi cel mai în vârstă deputat din Parlamentul European. Tradiția îi permite să deschidă prima ședință a Camerei. Discursul său va fi foarte clar: va cere Germaniei să plătească miliarde de euro drept compensații pentru invazia nazistă în Grecia. „A venit timpul ca tema datoriilor germane să se încheie”, a spus Glezos.

În domeniul literar, se poate spune despre el că a desfășurat următoarele activități:

- din 1942 a scris în ziarele grecești;
- din 1950 a fost editorul ziarelor “Rizospastis” și “I Avgi”;
- în 1958 a fost distins cu Premiul Internațional de Jurnalism;
- în 1959 a primit medalia de aur Joliot Curie al Consiliului Mondial pentru Pace;
- în 1963 a primit Premiul pentru Pace Lenin.

De asemenea a publicat șase cărți:

- 1974 – Istoria cărții;
- 1974 – De la dictatură la democrație;
- 1977 – Fenomenul de alienare în limbă;
- 1997 – Conștiința de pământ stâncos;
- 2001 – Hydor, Aura, Nero;
- 2006 – Rezistența Națională 1940 – 1945.

Manolis Glezos a fost un membru al partidului SYRIZA candidat pentru Parlamentul European la alegerile din 25 mai 2014. A fost ales în Parlamentul European cu mai multe voturi decât orice alt candidat în Grecia.

O carieră impresionantă, o viață plină de imprevizibil, un exemplu pentru noi toți indiferent de vârstă.

Ec. Irina ANDREI

Viața unui lider politic

Pe 20 mai 2014 s-au împlinit 100 de ani de la nașterea marelui om politic Corneliu Coposu, iar Fundația Română pentru Democrație și Fundația Corneliu Coposu au pus la dispoziția publicului aproximativ

30 de panouri care îl ilustrează în diferite momente ale vieții, informează Agerpres. Panourile reprezintă o cronologie a vieții marelui om politic. Tot în acest an se împlinesc 19 ani de la moartea lui Corneliu Coposu, fostul om politic, președinte al Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat (1990 – 1995), senator, lider al opoziției din România postcomunistă și fost deținut politic sub regimul comunist. Personalitate marcantă a mai bine de jumătate de secol, și-a dedicat viața unei politici în care morala și onoarea să fie atributele principale. Numeroase locuri publice îi poartă numele, printre care un bulevard din centrul Capitalei. Monumentul lui Corneliu Coposu se găsește în Piața Palatului din București, așezat față în față cu cel al lui Iuliu Maniu.

A scris la ziarele “România Nouă”, “Mesașul” de Zalău și la “Unirea” din Blaj. A ocupat funcția de președinte al Organizației de Tineret PNT din Cluj în perioada 1935 și 1937.

Între anii 1937 și 1940 l-a însoțit pretutindeni pe Iuliu Maniu în misiunile sale politice, fiind secretarul său personal. Tot în acea perioadă, mai precis în anul 1940, a primit funcția de secretar politic, participând la negocierile și

tratativele purtate cu negociatorii occidentali și cu liderii partidelor politice din coaliția antihitleristă, urmând ca în 1945 să devină președintele filialei PNT Sălaj. I s-a încredințat cifrul secret al corespondenței diplomatice

prin care Opoziția negocia ieșirea României din Axa și întoarcerea ei către aliații tradiționali. Avea misiunea de a întreține relații confidentiale cu reprezentanții guvernului englez la Liverpool, cu delegații opoziției române care duceau tratative la Cairo, cu emisarii români de la Stockholm și cu comandamentul militar aliat din Italia. Vine în București după cedarea Ardealului de Nord, urmând să colaboreze cu publicația refugiaților transilvăneni “Ardealul”. Scrie pentru mai multe publicații sub pseudonimul Dr. C. Sălăjeanu. În anul 1946, este promovată secretar al Delegației Permanente, forul conducător al partidului.

Din anul 1947 până în 1964 este trimis la închisoare de comuniști. Pe 14 iulie 1947 a fost arestat împreună cu toată conducerea PNT, în ceea ce s-a numit “înscenarea de la Tămădău”. Aceasta a fost propunerea unui număr important de fruntași ai Partidului Național Țărănesc de a fugi în străinătate, iar pe aerodromul din Tămădău autoritățile comuniste i-au arestat pe fugari. Întreaga operațiune a fost organizată de Partidul Comunist pentru a justifica desființarea PNT.

Din primul său loc de detenție, 14 iulie

1947, Corneliu Coposu își amintește în cartea sa “Dialoguri cu Vartan Arachelian”, apărută în 1991: “Maniu era culcat în pat, puțin slăbit, cu mintea limpede, moralul foarte ridicat. Prima oară s-a arătat surprins că mă vede, nu surprins de faptul că eram închis, știa că eram arestat, ci de faptul că am putut pătrunde la el”.

Perioada de detenție a fost cu multe peripecii, deoarece, până în 1956 a fost reținut în arest preventiv, fără să fie judecat. S-a încercat implicarea lui în numeroase procese politice, dar nu a putut fi condamnat din lipsă de probe. Apoi i s-a înscenat un proces pentru “înalță trădare a clasei muncitoare” și pentru “crimă contra reformelor sociale”. Pentru această perioadă a fost condamnat la muncă silnică pe viață. Până în 1962 a fost închis la penitenciarul Râmnicu Sărat, într-un regim de izolare, acesta fiind condus de Alexandru Vișinescu. Rapoartele gardienilor arată modul barbar în care Corneliu Coposu și alți deținuți erau pedepsiți abuziv, uneori la limita condiției umane. După 8 ani de regim sever de izolare, se îmbolnăvește grav ca urmare a tratamentului de exterminare aplicat deținuților politici.

După 17 ani de detenție, “traseul” complet urmat în temnițele comuniste fiind Ministerul de Interne, urmat de penitenciarele de la Văcărești, Jilava, Pitești, Malmaison, Craiova, Aiud, Râmnicu Sărat, Poarta Albă, Capul Midia, Canalul Dunăre-Marea Neagră, Gherla, Sighetul Marmăției. În aprilie 1964 este pus în libertate, urmând să fie angajat ca muncitor necalificat la Întreprinderea de Construcții-Montaj București, la atelierul de tâmplărie mecanică.

Între anii 1964 și 1989 este hăituit permanent de Securitate și i se fac 27 de percheziții. În această perioadă, în 1987, reușește să afilieze Partidul Național Țărănesc, aflat în clandestinitate, la Internaționala Creștin Democrată. Corneliu Coposu a reușit să înșele vigilența

poliției politice, Securitatea, și să informeze liderii politici occidentali, din familia partidelor creștin-democrate și conservatoare europene, despre existența în ilegalitate în România comunistă a unui nucleu care își asumă misiunea de continuitate cu PNȚ, desființat de comuniști. Numele de Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat este legat de afilierea la grupul partidelor creștin-democrate și conservatoare, este nume asumat public și recunoscut pe plan internațional, după schimbarea regimului politic.

În ianuarie 1990, Tribunalul Municipiului București a autorizat funcționarea primului partid postcomunist, PNȚCD, președinte fiind Corneliu Coposu. El a dovedit calități de strateg politic atunci când i-a convins pe liderii partidelor din opoziție și ai asociațiilor civice că singura modalitate de a învinge puterea dominației președintelui Ion Iliescu și a Frontului Salvării Naționale era cea a opoziției unite.

Iată un citat care spune mult despre viziunea sa civic-democratică: *“Patriotismul este o dragoste discretă pentru țară, o disponibilitate de a-ți da oricând viața pentru ea și de a nu mărturisi acest sentiment. Găsesc că afișarea patriotismului este indecența. Un om care simte dragostea pentru țară, un om care este decis ca în interesul țării să-și sacrifice propria existență nu are să se bată pe piept cu sentimentul acesta”*.

A fost numit Ofițer al Legiunii de Onoare, în mai 1995, cea mai înaltă distincție acordată de Republica Franceză cetățenilor străini. Moartea lui Corneliu Coposu, a generat un imens val de simpatie populară pentru forțele politice anticomuniste din România. Numeroase locuri publice îi poartă numele.

Corneliu Coposu a trecut prin experiența tragică a temnițelor securiste, a fost un om vizionar ale cărui principii nu erau negociabile și totodată susținătorul unui naționalism civic.

Ec. Irina ANDREI

Excluziunea, sărăcia și integrarea socială a persoanelor vârstnice – particularități în cadrul societății

Persoanele vârstnice reprezintă o categorie semnificativă a societății. Studiile din ultimii ani s-au centrat îndeosebi pe identificarea și soluționarea multitudinii problemelor sociale și economice, ca urmare a **fenomenul de îmbătrânire a populației**.

O societate în curs de îmbătrânire reprezintă una dintre provocările noastre cele mai mari.

Analiza abordărilor sociale în cazul persoanelor vârstnice tinde să evidențieze o raportare negativă a societății la această categorie, generată de amploarea fenomenului de îmbătrânire a populației și varietatea modelelor sociale actuale. Schimbările demografice importante din ultimii ani, precum și prognozele în această direcție dau naștere unor tendințe și conduite sociale noi care se îndreaptă spre etichetarea socială a vârstnicilor. Modurile de raportare la această categorie reies din aspecte definitorii pentru vârstă: vulnerabilitate, gradul de dependență, marginalizare socială, implicare comunitară. O reprezentare echilibrată la nivelul întregii societăți a acestor aspecte ar facilita

însușirea responsabilității față de bunăstarea vârstnicului și diminuarea riscurilor sociale prin: combaterea sărăciei, dezvoltarea mijloacelor de înțajutorare, facilitarea accesului la servicii. **Integrarea socială a vârstnicilor** și asigurarea unui trai decent implică o gamă de **servicii sociale** definitorii, respectiv un sistem dezvoltat și stabil care să asigure furnizarea acestora. Toate măsurile admise în sfera politicilor publice se identifică în sfera veniturilor, sănătății și protecției sociale.

Pentru a avea o imagine clară asupra procesului de integrare socială a vârstnicilor este important să înțelegem ce reprezintă excluziunea socială, în sens general, dar și efectele acestui fenomen asupra categoriei persoanelor vârstnice.

O definiție "directă" a **excluziunii sociale** nu este specificată nici în cadrul documentelor de politici ale Comisiei Europene. Sociologul italian Chiara Saraceno afirmă în lucrarea "*Excluziunea socială, rădăcinile culturale și diversitatea conceptului popular*" că: "Măsura de ex-

cludere socială solicită responsabilitatea societății pentru a asigura șanse egale pentru toți. Aceasta include acces egal la piața forței de muncă, la educație, la asistență medicală, la sistemul judiciar, dreptul la luarea de decizii și participare.”

Putem spune, deci, că excluziunea socială este un concept construit social și îl putem defini prin raportarea lui la ceea ce se consideră "optim". În ansamblu, **excluziunea socială** este de fapt un proces. Aceasta poate implica negarea sistematică a drepturilor la resurse și servicii, precum și negarea dreptului de a participa în condiții de egalitate în relațiile sociale în sfere economice, sociale, culturale sau politice. Procese de excludere se pot forma la diferite niveluri, precum: în interiorul și între gospodării, sate, orașe, state, și la nivel global. Această abordare este orientată spre individ și determină cine face acțiunea, la cine se raportează și ce relație se stabilește. Excluziunea socială capătă forma de discriminare din punct de vedere al dimensiunii de gen, etnie sau vârstă, care reduce posibilitățile unui grup social de a avea acces la serviciile sociale și limitează implicarea, respectiv integrarea acestuia în societate.

Există o legătură strânsă între excluziune socială și sărăcie, susținută de consecințele negative ale fenomenului de sărăcie asupra nivelului de trai al grupului social și raportarea acestuia la întreaga societate.

Sărăcia poate fi definită prin mai multe moduri; la un nivel agregat, aceste diferite moduri pot fi clasificate fie ca sărăcie relativă, fie ca sărăcie absolută/extremă. Fenomenul de sărăcie, atât extremă, cât

și absolută, a fost descris în cadrul Summit-ului Mondial pentru Dezvoltare Socială de la Copenhaga din anul 1995 ca *"o afecțiune caracterizată prin privarea severă a nevoilor umane de bază, inclusiv produse alimentare, apă potabilă, instalații sanitare, sănătate, adăpost, educație și informare"*.

În prezent, societatea nu deține mijloacele și resursele necesare pentru a putea încetini efectele fenomenelor de sărăcie și excluziune socială. Este necesară, în acest sens, o analiză complexă a inegalităților dezvoltate la nivelul întregii societăți, atât a celor de natură economică cât și socială. De aceea, calitatea vieții persoanelor vârstnice prezintă dezavantaje pluridimensionale identificate prin insuficiența/lipsa resurselor materiale, izolarea socială și starea de sănătate precară. Aceste dezavantaje sunt strâns legate de procesele și aranjamentele instituționale care le exclud de la viața economică, socială și politică a comunității în cadrul căreia aparțin.

La nivel mondial, există în prezent 197 de milioane de seniori care trăiesc în sărăcie. Statisticile arată și faptul că persoanele cu vârsta de peste 60 de ani mor anual ca urmare a malnutriției, bolilor respiratorii și tuberculozei, comparativ cu alte grupe de vârstă.

Măsurile de protecție socială reprezintă instrumente fundamentale necesare diminuării efectelor fenomenelor de sărăcie și excluziune socială a persoanelor vârstnice. Atât în țările dezvoltate, cât și în cele în curs de dezvoltare, destule programe de asistență socială vizează promovarea productivității și a adaptabilității sau/și a flexibilității familiilor sărace și persoanelor vârstnice care fac parte din aceste familii.

Calitatea acestor programe, precum și cea a serviciilor oferite prin intermediul lor trebuie să urmărească corectarea:

- procesului deficitar de evaluare a nevoilor de asistență medicală primară;
- coordonării necorespunzătoare a serviciilor de îngrijire primară;
- coordonării necorespunzătoare a asistenței primare și secundare;
- efectelor și consecințelor inevitabile pentru persoanele vârstnice.

Impedimentele probabile în asigurarea unei integrări sociale optime a persoanelor vârstnice includ sărăcie, sănătate precară, nivel scăzut de educație, lipsa de transport, acces la servicii și discriminarea din punct de vedere al vârstei. Prin urmare, promovarea integrării sociale și a participării prezintă aspecte diverse. Acest proces aduce laolaltă toate grupurile sociale și indivizii în structuri politice, sociale, culturale și economice la nivelul unei societăți, astfel încât să se garanteze o implicare totală în cadrul proceselor de luare a deciziilor și identificarea soluțiilor optime pentru diminuarea efectelor negative ce afectează persoanele vârstnice. Acest lucru presupune conștientizarea importanței reducerii la minimum a excluziunii sociale și integrarea socială a grupului social defavorizat (persoanele vârstnice).

Integrarea socială este, în esență, un proces de construire a valorilor, relațiilor și institu-

țiilor pentru o societate dezvoltată armonios în care toți indivizii, indiferent de rasă, sex, vârstă, etnie, limbă sau religie, și în cadrul căreia să se poată respecta pe deplin drepturile și responsabilitățile fiecărui individ în parte.

Creșterea speranței de viață și o sănătate mai bună pentru persoanele vârstnice reprezintă un succes major și un potențial ridicat în ceea ce privește forța de muncă, calificarea și experiența acumulată. Societatea actuală trebuie să se folosească productiv de acești factori determinanți pentru a se dezvolta, pentru a susține persoanele vârstnice aflate în dificultate.

Experiența dobândită în urma dezvoltării ideii de **"îmbătrânire activă"** arată că persoanele vârstnice care sunt integrate în societate prezintă o calitate a vieții mult mai bună și o stare de sănătate și mentală îmbunătățită semnificativ. Trebuie să acordăm o și mai mare atenție procesului de integrare socială a persoanelor vârstnice pentru a putea promova și asigura participarea lor activă la nivelul societății.

Integrarea socială este, prin urmare, strâns legată de noțiunea de **coeziune socială**, un element vital pentru o societate sănătoasă. Aceasta denotă capacitatea unei societăți pentru a asigura bunăstarea membrilor săi, reducerea disparităților și evitarea polarizării și, se concentrează pe promovarea **solidarității între generații**.

În ciuda diversității abordărilor conceptelor de excluziune socială și integrare socială, aceste procese rămân o provocare pentru politicile sociale la nivel european. Comisia Europeană continuă măsurile de reducere a fenomenului de excluziune socială și, de asemenea, de coborâre a pragului de sărăcie pentru promovarea unui nivel de trai decent pentru persoanele vârstnice aflate în risc social.

**Asistent social
Milena TOMESCU**

Festivalul organizațiilor neguvernamentale 2014

ONGFest – Festivalul Național al Organizațiilor Neguvernamentale din România este cel mai semnificativ eveniment public al anului, dedicat sectorului nonprofit, organizat de către Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile. În cadrul acestei ediții, peste 150 de organizații au venit în fața publicului în perioada 9-11 mai 2014 pentru a-și prezenta proiectele, activitățile și pentru a stimula societatea civilă românească de a se implica activ în comunitate.

În acest an, ONGFest a planificat un program complex de activități. Prima zi a festivalului, 9 mai, s-a desfășurat la Palatul Parlamentului și a presupus derularea de activități indoor (seminarii și dezbateri) cu scopul de consolidare a relațiilor ONG-urilor din România cu țările finanțatoare ale Fondului ONG, auto-

rități publice locale, precum și cu alte organisme importante la nivel național și internațional. În zilele de 10 și 11 mai, ONGFest a avut loc în aer liber, în Parcul Herăstrău din București

scena ONGFest.

Federația Națională "OMENIA" a Caselor de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor din România a participat și în acest an la festivalul organizațiilor neguvernamentale. La cortul cu numărul 135 al organizației noastre, vizitatorii au avut ocazia să cunoască în detaliu activitățile pe care le desfășurăm, principalele obiective și proiecte. De asemenea, vizitatorii noștri au participat cu entuziasm la activitățile nonformale organizate de voluntarii noștri, persoane vârstnice, activități ce au constat în prezentarea acțiunilor de voluntariat și a produselor expuse la cortul nostru: articole vestimentare, produse handmade, tablouri pictate manual.

unde toate organizațiile care au luat parte și-au prezentat activitatea, au desfășurat expoziții, activități nonformale și momente artistice pe

**Asistent social
Milena TOMESCU**

Revoluția îngrijirii la domiciliu pentru părinții și bunicii noștri

Doamna A are 81 de ani și locuiește în București, sectorul 6. A fost țesătoare și este văduvă de aproximativ 30 de ani. Locuiește singură, într-o garsonieră mobilată cu strictul necesar. Doamna A nu are copii și nu are alte rude care ar putea să o îngrijească. Este bolnavă, are tulburări cognitive grave (Maladie Alzheimer, boala B. Parkinson, Tulburare afectivă depresivă). Din aceste motive nu poate să se deplaseze și iese din casă foarte rar. Pensia lunară a Doamnei A este de 804 lei, o parte din acești bani fiind pensia de handicap.

În situația în care se află Doamna A, se regăsește și o mare parte din vârstnicii din România: singuri, uitați, săraci și nefiind în stare să se îngrijească. În România, vârstnicii reprezintă 15% din populația țării, iar estimările arată că în anul 2050 procentul va ajunge la 30%. Aproape o jumătate de milion de vârstnici trăiesc în risc grav de sărăcie și peste 750.000 de vârstnici declară că nu își pot desfășura minimul activităților zilnice. **Nevoia de îngrijire la domiciliu se manifestă la cel puțin 20% dintre vârstnici, dar este acope-**

rită doar în procent de 0,23% dintre cazuri.

Peste 60% dintre beneficiarii de îngrijire la domiciliu sunt deserviți de mediul privat, respectiv de asociații și fundații care furnizează servicii acreditate de îngrijire la domiciliu. Dar, dacă discutăm la nivel național, îngrijirea la domiciliu este un domeniu vulnerabil, existând județe în care cazurile de îngrijire la domiciliu sunt numărate pe degete. Răspândirea serviciilor de îngrijire este condiționată de identificarea surselor de finanțare necesare și de susținerea autorităților publice pentru dezvoltarea infrastructurii necesare (cum ar fi, de exemplu, existența unei bucătării pentru asigurarea unei mese zilnice).

Există nenumărate beneficii ale îngrijirii la domiciliu, printre care: Servicii de asistență medicală, psihologică, socială calitativă și furnizată în timp util de către personal calificat, intervenții în funcție de fiecare caz în parte, încercarea unei reintegrări sociale etc.

"Vrem o revoluție a îngrijirii la domiciliu, pentru ca părinții și bunicii noștri să beneficieze de aceste servicii atunci când au nevoie" spunea Doina Crângașu, director executiv Caritas România.

Ghidați de această dorință, **Confederația Caritas România**, în parteneriat cu **Fundația Crucea Alb Galbenă**, **Asociația Habilitas**, **Asociația ADAM** și **Asociația Four Change** au creat Rețeaua „**SenioriNET**– rețea ONG de servicii dedicate persoanelor vârstnice” pentru a revoluționa domeniul îngrijirilor la domiciliu. În prezent, în rețea sunt înscrise 41 de organizații neguvernamentale implicate în furnizarea de

servicii de îngrijire la domiciliu la nivel național.

Rețeaua SenioriNET atrage atenția autorităților locale și centrale asupra necesității de a susține serviciile adresate vârstnicilor și propune o serie de recomandări privind asigurarea cadrului necesar dezvoltării acestor servicii:

- Introducerea unui sistem de externalizare a serviciilor pentru a crește competiția între furnizorii de servicii;
- Stabilirea unui cost mediu pe beneficiar;
- Crearea unui departament sau formarea unei persoane din cadrul autorității publice locale care să țină legătura cu ONG-urile furnizoare de servicii de îngrijire la domiciliu;
- Inițierea de proiecte comune în domeniul îngrijirii la domiciliu;
- Introducerea unor facilități în vederea promovării și stimulării îngrijirii la domiciliu;
- Crearea unei baze de date comună cu furnizorii de servicii de îngrijiri la domiciliu (publici și privați).

Rolul rețelei SenioriNet este de a coaliza sectorul neguvernamental activ în furnizarea de servicii pentru persoane vârstnice într-o voce comună care să determine dezvoltarea și implementarea unor politici și strategii locale și naționale adaptate nevoilor vârstnicilor. În același timp, rețeaua își propune să contribuie la diseminarea și transferul de bune practici în cele mai multe regiuni din România în vederea creșterii numărului de servicii, dar mai ales a numărului de persoane vârstnice care primesc aceste servicii.

Serviciile membrilor rețelei sunt făcute cunoscute prin intermediul website-ului www.seniorinet.ro, un portal adresat atât organizațiilor neguvernamentale, cât și persoanelor fizice care au nevoie de îndrumare către un furnizor acreditat de servicii de îngrijire. Harta furnizorilor de îngrijire la domiciliu aflată pe prima pagină a portalului oferă posi-

bilitatea persoanelor interesate de a identifica în funcție de regiune și oraș cel mai apropiat furnizor de îngrijire la domiciliu.

Pentru orice informații legate de rețeaua SenioriNET, ne puteți contacta la e-mail: SenioriNET@caritas.org.ro sau telefon 0746.607.031, persoană de contact Aurelia Grigore, Coordonator de comunicare.

Regimul alimentar pentru vârsta a treia

Aportul caloric este realizat de macroprodusele alimentare (alimentele energetice). Se recomandă ca din totalul caloriilor necesare, 14% să fie aduse de proteine, 31% de lipide și 55% de glucide. Modificări ale aportului caloric se impun numai în tulburările de nutriție. În stările de inaniție se poate ajunge (temporar) până la un aport caloric de 5000 kcal, iar în obezitate la o scădere până la 1000-1500 Kcal.

Aportul proteinic este cel mai important. Pe lângă rolul energetic, proteinele au un rol plastic și operațional. Proteinele trebuie să fie prezente în orice dietă în cantitate suficientă (0,8-1 g/Kg/zi). Proteinele alimentare pot fi complete (conțin toți aminoacizii necesari) sau incomplete. Proteinele de ordinul I (complete) se găsesc în special în produsele de origine animală (carne, lactate, ouă) și în legumele uscate (fasole, soia, bob, mazăre, linte, etc). Proteinele de ordinul II (incomplete), cu valoare nutritivă scăzută se găsesc în alimentele de origine vegetală (fructe, legume verzi, cereale, etc.) și gelatină. Aportul de proteine trebuie diminuat în insuficiența renală acută și cronică. În general, dieta cu 0,5-0,8 g/Kg sunt suficiente.

Lipidele au în principal un rol energetic. Ele trebuie să fie prezente în orice dietă. În general, se admite un aport de 1-2 g/Kg/zi. Lipidele de origine vegetală sunt calitativ superioare, mai ales în contextul profilaxiei și tratamentului arteriosclerozei și al diferitelor hiperlipemii sau hiper-lipoproteinemii. Aceste lipide conțin acizi grași polinesaturați sau acizi grași esențiali (linoleic, linolenic și arahidonic) și nu conțin colesterol. În alimentarea vârstnicilor este bine ca lipidele animale bogate în acizi grași saturați și colesterol să fie reduse. Se recomandă ca lipidele animale (saturate) să nu depășească 40-50 g pe zi, din care mai mult de jumătate sunt sub formă ascunsă în carne. Sunt situații în care aceste lipide animale trebuie

diminuate prin folosirea exclusivă de grăsimi vegetale și de carne ce conține puține grăsimi saturate și colesterol (carne de pește, de pui). În unele hiperlipidemii aportul de grăsimi trebuie să fie mai mic decât 50g și chiar 20g pe zi. Pe de altă parte, în cazurile de subnutriție și, mai ales de inaniție, cantitatea de grăsimi ingerate trebuie să fie mult mai mare (în funcție de aportul caloric necesar).

Glucidele asigură aportul principal energetic. Aceste glucide se găsesc în alimente sub formă de monozaharide (glucoza, galactoză, fructoză), de dizaharide (lactoză, maltoză, zaharoză) și de polizaharide vegetale (amidon, celuloză) sau animale (glicogenul).

Forma cea mai utilă de glucide este reprezentată de făinoase (care conțin între 70-80% amidon) al căror aport energetic este foarte mic.

La acestea se adaugă dulciurile propriu-zise zahărul și produsele zaharoase, mierea, ciocolata. Aportul energetic este mare, sunt însă exclusiv pentru satisfacerea unor plăceri gustative.

Aportul glucidic trebuie diminuat în diabet, în arterioscleroza și în obezitate (în regimurile hipocalorice). Această diminuare se obține în special prin îndepărtarea dulciurilor.

Fibrele (celuloza, hemiceluloza, pectine) necesare pentru a combate constipația, de a preveni alte patologii de colon mai grave. Fibrele provenite din legume și fructe proaspete sunt recomandate și bine tolerate.

Aportul de săruri minerale și de oligoelemente: sodiu, potasiu, calciu, molibden, magneziu, fier, iod, fluor, zinc, cupru, cobalt, crom, seleniu, magneziu și litiu.

Concluzie: regimul alimentar al pacientului vârstnic trebuie individualizat în funcție de personalitate, temperament, activitate zilnică, și mai ales de patologiiile acute sau cronice pe care le are pacientul. (www.medipedia.ro)

Noi nu gândim

Din tradiția poporului încă român!

Dragi cititori ai revistei „OMENIA”, vă rog să nu fiți supărați că a trecut ziua de 1 Aprilie și nu ați fost păcăliți! Nu vă întristați, la noi 1 Aprilie este în fiecare zi și în fiecare noapte. Nu vă mișcați din fața canalelor de televiziune, canale care vă inundă viața cu multe, chiar foarte multe păcăleli!!!

Vă rog nu vă mișcați, nu vă agitați. Mișcarea nu face bine. Doctorii ne păcălesc cu îndemnul „mișcarea face bine”. Poate! Dar nu cea populară care face să ne zâmbim unii la alții în sensul că nu știi de unde ai plecat și nu ți s-a dat peste cap, în sensul dorit chiar de capul suprem, dar și extrem!!!!

Noi nu gândim... nu gândim, respirăm și nu avem limite de promovare. Promovăm pur și simplu, luăm o figură dintr-o entitate și o ducem în altă entitate de care s-a despărțit după perdeluță, cu consecințe de șarpe cu mărul întins Evei din gâtul lui Adam direct pe tricoul cu tam-tam!!!! Mamă, ce bairam! Mă uitam, și ca prostu', nu gândeam, nu pricepeam că la țăr-mul mării măr cu măr nu făceau cât un păr.

Cine știe de tămăie fuge fără planificare într-o zonă oarecare și caută cu disperare un loc frun-taș în parcare, la mare depărtare, cu diurnă mare unde e ba bine sau rău, cu sfârșit fericit, dar cu mărul otrăvit, ca în basmul cu fata moșului .

Ce să vezi și să nu crezi!!! Te urci în mijlo-cul de transport în comun, în orașul străbun și constăți că oamenii au fost la mare și au stat cam mult la soare, sunt mulți și țipă, țipă, înjură și din ochi te fură. Ici colo câte un rătăcit care n-a fost la mare și n-a stat la soare, stă cuminte și așteaptă cu disperare stația urmă-toare, să facă o coborâre cu anticipare, ca un sinistral în goană mare și nu vrea implicare că

iese cu supărare ca efect al razelor de soare cu urme de pigmentare. E greu și e fără planifi-care, și nu există soluție de debronzare, și se ajunge la export mare, ca atare, și nu ca a mic de la Sena până în Golful Finic.

Doamne, ce îmi plac brățările, nu și între-bările cu meseria brățară de aur, prinsă la am-bele mâini de chirurg estetician la balul mascat cu percheziții fără precedent la arși; că s-au ars de-acum, cu onoarea făcută scrum, și silicoanele lăsate baltă într-o țară frumoasă, mărișoară, cu ieșire la mare și intrare la închi-soare...că „ridicăm România” sau se urcă??? Doamne ferește, cine mai știe de alianțele ce stau să vie buluc în frunte cu-un cuc așezat în nuc! Doame, cât balamuc și o stare de îmi vine să plec pe mare și să întorc mare, și să nu-ți faci cruce când te doare!

Știți cum este când te doare în cot, dar când o iei la vale și îți pierzi orice speranță eu-ropeană sau mondială, și tot te duci cu potopul la vale. Nu-i nimic în cale, barajul dispare, rămâne bărcuța cu unul care este mare, dar mic față de cel mai mare și mai tare peste dru-muri și ogoare de la munte până la vale pe ul-tima sută de metri, dar cu înverșunare și mare supărare.

Of, Doamne! Ce săraci suntem și ce șosele mici avem, dar pline de limuzine de parcă-i ex-poziție automobilistică permanentă pe șoselele patriei noastre dragi. Și scumpă este viața, de parcă mărul ar fi altoit și dat pe piață cu praf de scumpire. Dar e adevărat că vine și șuvoiul și-ți mătură ogorul de mai rar mărul de n-ai ha-bar, de ce-ți plânge lada goală în hambar!

Știți cum este, la omul sărac nici boii nu trag. Bine e că nu mai avem boi și avem doar nevoi care ne trag ele spre disperare și dăm

din colț în colț până ne dăm de tot după colț, cu multă verdeață și fără de tristețe.... multă verdeață...

Dar nu sărăcia ne face viața amară, prostia este cea care ne ocupă tot timpul, ne încearcă puterile de la răsărit până la asfințit, nu se vede și nu se aude. Prostia nu doare și nici nu o poți dovedi. Nu s-a inventat încă deșteptul care să dovedească prostul și să-i facă față, sau altfel zis, nu poți fi destul de deștept pentru a lămuri un prost de prostia lui. Asta-i România! Altfel, cum am fi ajuns să ne cumpărăm produsele noastre tradiționale, moștenite de la bătrânii noștri - petrolul, apa, gazul, grâul etc. - de la străinii care le-au luat de la români pe mai nimica?

Vremurile sunt grele, vremea-i schimbătoare, globalizarea își arată colții, cei săraci devin tot mai săraci, bogații tot mai bogați cu toate crizele economice și financiare care nu-i afectează, nu-i deranjează. Sistemul înrobirii progresează, inventăm criza de sistem și spu-

nem că-i blestem, curat blestem, colț cu sfârșitul lumii care ne va face o surpriză măreață și ne va ocoli vreo 2 miliarde de ani!

Între pesimism și optimism ce să aleg? Aleg realitatea, crudă, nedreaptă, barbară, confuză, stridentă, mizeră, decadent. Aleg și tot aleg, dar lor nu le pasă, ciolanul le stă pe masă și găștile alese trag de ciolan în fiecare an. Atmosfera românească este tot mai fierbinte și plină de poluanți politici care au un singur scop - să le fie lor bine și familiilor lor. Amin!

Noi nu gândim și asta se simte, se cunoaște prin buzunare și conturi personale, se vede pe străzi, în magazine, mai puțin în fabrici și uzine pe care le-am transformat în fiare vechi și le-am exportat împreună cu harnicii strângători de fier vechi ca să le fie lor peste hotare bine, în frumoasa globalizare!

Să auzim de bine, că de rău au alții grijă!

**Economist
Constantin ANTOCHI**

N-AVEȚI NIMIC DE SPUS???

*Nu vreau să dau cu pietre-n voi
Că ați răbdat de frig și foame.
Că vă trudiți! Aveți nevoi!
Că aveți prunci și aveți mame...*

*Nu vreau să dau cu biciul, dar
Vă-ntreb, "ACEASTA ESTE
VIAȚĂ???"
Când truda vă este în zadar
De ce răbdați fără speranță???*

*Vă închinați lui Dumnezeu
Și vă ajunge-o cruce mare
În loc de pită...!!! Și, vi-i greu,
Dar nu cătați în jur cărare....*

*V-ați învățat să stați în jug
Și să răbdați precum Iisus!!!....
Când, sunteți brazdă, dar și
plug,
Voi, chiar n-aveți nimic de
spus???*

**Lucia Bădiță Secoșanu
Voluntar pensionar
Centru de zi "OMENIA"**

Descoperă cascadele din România

România este o țară cu foarte multe atracții turistice, printre acestea se găsesc cascadele, una mai spectaculoasă decât alta. Acestea ar trebui vizitate măcar o dată în viață. Partea cea mai neplăcută este drumul anevoios până la ele, însă imaginea descoperită ne face să uităm de drumurile anevoioase și de cărările abrupte și uneori alunecoase. Apele curgătoare, în cascade, formează atât vara cât și iarna, imagini de poveste.

În țara noastră sunt câteva cascade importante, deosebit de frumoase, pe care nu ar trebui să le evitați: Cascada Bigăr, Cascada Cailor, Cascada Valul Miresei, Cascada Beuniștei și Cascada Urlătoarea.

CASCADA BIGĂR este cea mai spectaculoasă cascadă, abandonată timp de 20 de ani de noi și în cele din urmă descoperită de străini. Cascada Bigăr a ajuns să fie promovată pe site-

ul "The World Geography" și plasată în topul celor mai frumoase destinații. În acest top se mai găsesc cascade din Statele Unite ale Americii, Filipine sau Australia.

În Parcul Natural Cheile Nerei-Beușnița se găsește minunea numită cascada Bigăr. Apa izvorăște de la 200 de metri altitudine, sursul care se aude și imaginea stâncii acoperite de mușchi care se vede ne duce cu gândul la o poveste.

Ca toate poveștile frumoase există și o legendă. Se spune că tare de mult, pe meleagurile mirifice ale Văii Almajului trăia o familie de țărani foarte prețuită de locuitorii acestor ținuturi. Era gospodar de cinste, iar soția lui de o frumusețe rar întâlnită, încât i se dusesese vestea în tot ținutul. Amărăciunea lor cea mai mare era lipsa unui moștenitor care să ducă numele mai departe și care să le vegheze bătrânețile.

Cum credința nu-i dispăruse, într-o noapte, femeii i se arătă în vis o vrăjitoare care-i spuse că, doar dacă va bea apă de la izvorul de sub stânca așezată la granița dintre lumi, va rămâne însărcinată. Dar, cum nu toate visele sunt frumoase, aceasta a fost prevenită că, de va naște o fată, acesteia nu-i va fi îngăduit nicio dată să se îndrăgostească, dacă va dori să trăiască. Cum dorința era prea mare, femeia nu a stat prea mult pe gânduri și a fugit la izvor să

bea apă. Femeia a născut o fată. Nu după multă vreme, aceasta lumina viața părinților și fermeca cu privirile orice ființă omească ce stătea în preajma ei. Timpul nu stă în loc, iar copila zglobie a devenit o fecioară râvnită de toți flăcăii ținutului, însă inima femeii tânjea după un singur băiat, un băiat chipeș și harnic numit Bigăr. Simțind pericolul ce o pândea, tatăl își închide copila în grotă de deasupra izvorului dintre lumi, cu speranța ca aceasta să-l uite pe flăcău, dar mai ales să uite de dragostea nestăpănită care-i cuprindea inima. Strigătele fetei fură auzite de vrăjitoarea care sălășluia în cealaltă lume, știută ca Tărâmul Regăsirii Dorului. Vrăjitoarea fu înduplecată de suferința fără margini a fetei și îi spuse că nu poate face pentru ea decât un singur lucru, acela de a transforma părul într-o cascadă pe care vor aluneca lacrimile ei. Iar vuietul cascadei îl va aduce pe cel care-l iubește aproape de ea, dar nu vor putea trăi în această lume niciodată. El va trebui să moară înecat în lacrimile ei, iar ea va trebui să moară odată cu el, ca apoi să renască în cealaltă lume, în Tărâmul Regăsirii Dorului. Numai acolo ce i-a fost hărăzit la naștere, nu se va împlini.

Totul s-a petrecut așa cum a spus vrăjitoarea. Cei doi s-au întâlnit în cealaltă lume, singurul loc în care iubirea lor se putea împlini. Cascada a rămas mărturie unei iubiri care-a învins limitele ființei umane, dar și că dragostea înseamnă fericire și sacrificiu deopotrivă.

Pentru a avea parte de iubire veșnică, dar și pentru a-și pecetlui dragostea, îndrăgostiții vin să bea apă din cascada ce poartă numele flăcăului Bigăr.

CASCADA CAILOR este de asemenea una dintre cele mai spectaculoase cascade din România și se găsește în apropierea stațiunii Borșa. Cascada este situată la 1.300 de metri altitudine, căderea de apă măsurând 90 de metri. Este o destinație foarte populară. Anual

CASCADA CAILOR

mii de turiști din țară și din străinătate vin să vadă cascada. Pe timpul iernii, accesul este îngreunat din cauza zăpezii și cărărilor abrupte, iar în celelalte perioade din an se poate ajunge și cu telescaunul.

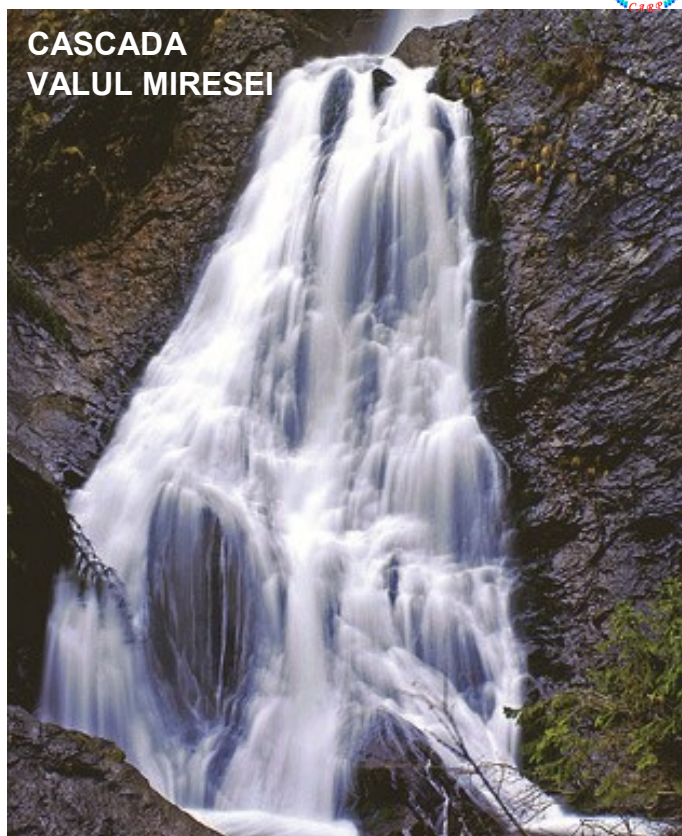
Frumusețea cascadei îți lasă impresia că aici a fost întotdeauna un loc magic. Însă nu a fost întotdeauna așa. Legenda spune că Muntele Piatra Rea, datorită pășunilor sale întinse, era locul preferat al localnicilor pentru a ține, din primăvară până în toamnă, hergheliile de cai. Însă, din când în când, ursul încerca să își găsească o pradă mai ușoară din zecile sau chiar sutele de cai de pe munte. Ursul avea obiceiul să atace caii deasupra prăpăstiilor actualei Cascade a Cailor. Tragedia s-a produs într-o noapte, fără vizibilitate, și cu o furtună de proporții, când ursul a venit din nou să își aleagă o pradă. Animalele au fost speriate de fulgere și de atacul neașteptat al ursului și au luat-o la goană direct spre prăpastie. Din întreaga avere a

satului constând într-o mulțime de animale, ursul s-a ales, după spusele localnicilor, cu 15 cai picați în prăpastie. De atunci, localnicii folosesc numele de Cascada Cailor.

CASCADA VALUL MIRESEI este cunoscută și sub numele de Cascada Răchitele, este o impresionantă cădere de apă de circa 50 de metri înălțime, în două trepte, situată la o altitudine de aproximativ 1.000 de metri. Zona muntoasă este extrem de pitorească și atrage foarte mulți turiști indiferent de sezon. Pentru cei pasionați de escaladare pe gheață, peretele stâncos este excelent pentru acest sport.

Legenda spune că o mireasă ar fi căzut de pe stâncile abrupte, iar voalul ei a rămas agățat pe stânci. Nuntașii s-au oprit din petrecere pentru a plânge, astfel s-a format cascada. Numele s-ar putea atribui și formei cascadei care seamănă cu un voal.

CASCADA BEUȘNIȚEI este unul dintre obiectivele importante din Oltenia și face parte din cadrul Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița. Nu este de o înălțime prea mare, are 15 metri și este formată dintr-un singur fir de apă care se împrășteie formând o perdea de apă. Cascada este situată în mijlocul uneia dintre ultimele păduri virgine din Europa.

**CASCADA
URLĂTOARE**

Aceasta nu este o cascadă înaltă, iar ca să ajungi la ea faci un traseu de aproximativ o oră din Bușteni spre Platoul Bucegi, prin Valea Jepilor. Se mai poate ajunge și din Poiana Țapului. Măsoară o înălțime de 15 metri și este formată de pârâul Urlătoarea aflat la o altitudine de 1.100 de metri.

CASCADA URLĂTOARE. Cei care vin pe Valea Prahovei o vizitează destul de des.

**Economist
Irina ANDREI**

Înălțarea Domnului

Inălțarea Domnului este prăznuită la 40 de zile după Înviere, în Joia din săptămâna a VI-a, după Paști. Este cunoscută în popor și sub denumirea de Ispas. În această zi, creștinii se salută cu "Hristos S-a înălțat!" și "Adevărat S-a înălțat!". IPS Bartolomeu Anania afirmă că noi folosim acest salut fie din neștiință, fie din exces de evlavie, deoarece el nu este atestat de Biserică. Și afirmă că noi sărbătorim Paștile cu aserțiunea "Hristos a înviat!", la care ni se răspunde cu confirmarea "Adevărat, a înviat!", pentru că Învierea nu a avut martori, ea a fost receptată cu îndoieli și necredință. În vreme ce Înălțarea Domnului a avut martori, ea a fost o despărțire izvorătoare de lumină, deoarece ucenicii s-au întors în Ierusalim "cu bucurie mare". Din acest motiv în cărțile noastre de slujbă nu există o salutare similară cu aceea de la Sfintele Paști.

Hristos S-a înălțat la cer de pe Muntele Măslinilor, în văzul Apostolilor și a doi îngeri. Îngerii le-au vorbit ucenicilor despre a doua venire a lui Hristos, ca aceștia să nu se lase copleșiți de dure-

rea despărțirii.

Din Sfânta Scriptură aflăm că Mântuitorul Și-a ridicat mâinile, binecuvântându-i pe ucenici, iar pe când îi binecuvânta S-a înălțat la cer (Luca 24, 51), în timp ce un nor L-a făcut nevăzut pentru ochii lor (F.A. 1,9). Adeseori Dumnezeu le-a vorbit oamenilor din nor, fenomen prin care se manifestau energiile divine, menite să reveleze prezența Divinității, dar să o și ascundă.

Înălțarea Domnului sărbătorită în vechime odată cu Rusaliile

Cea mai veche mențiune despre sărbătoarea Înălțării Domnului o găsim la Eusebiu din Cezareea, în lucrarea "Despre sărbătoarea Paștilor", compusă în anul 332. Din această lucrare reiese că Înălțarea Domnului era sărbătorită în acea vreme odată cu Rusaliile, la 50 de zile de la Învierea lui Hristos. Spre sfârșitul secolului al IV-lea, începutul secolului V, sărbătoarea Înălțării s-a despărțit de cea a Pogorării Sfântului Duh (Rusaliile), fiind prăznuită în a 40-a zi după Înviere, dată care va rămâne stabilită pentru totdeauna în calendarul bisericesc.

Înălțarea Domnului - deplina îndumnezeire a firii umane asumate

Înălțarea lui Hristos întru slava și șederea Sa de-a dreapta Tatălui este chipul deplinei îndumnezeiri a umanității Lui. Prin toate actele Sale, întrupare, moarte, înviere, El a îndumnezeit treptat firea omenească pe care a asumat-o, dar prin Înălțare a transfigurat-o pe deplin. Datorită transfigurării supreme a trupului Său, Hristos poate deveni interior celor care cred în El. Înălțarea Domnului nu înseamnă retragerea Sa din creație, pentru că El continuă să fie prezent și lucrător prin Sfântul Duh.

Înălțarea cu trupul la cer este o mărturie a faptului că omul a fost creat pentru veșnicie, căci Fiul nu Se înfățișează Tatălui numai ca Dumne-

zeu, ci și ca Om. Hristos, prin Înălțarea Sa, nu arată doar unde trebuie să ajungă omul, ci se face cale și putere, ca omul să ajungă la această stare. El șade pe tronul dumnezeiesc al slavei, dar și locuiește în inima celor ce-L iubesc. Așa putem înțelege paradoxul: Hristos este înălțat și în drum spre înălțare cu fiecare dintre noi.

Înălțarea Domnului - Ziua Eroilor

Prin hotărârile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din anii 1999 și 2001, sărbătoarea Înălțării Domnului a fost consacrată ca Zi a Eroilor și sărbătoare națională bisericească. În această zi, în toate bisericile din țară și străinătate se face pomenirea tuturor eroilor români căzuți de-a lungul veacurilor pe toate câmpurile de luptă pentru credință, libertate, dreptate și pentru apărarea țării și întregirea neamului.

Înălțarea Domnului în iconografie

În primul registru din icoana Înălțării Domnului este reprezentat Mântuitorul într-o mandorlă, simbol al slavei dumnezeiești. Stă așezat pe un curcubeu și binecuvintează cu mâna dreaptă, iar în stânga ține Sfânta Evanghelie.

În afara mandorlei sunt doi îngeri, care zboară cu brațele întinse, atingând cu mâinile lor marginea exterioară a mandorlei. Îngerii sunt prezenți nu pentru a susține mandorla, căci Hristos Se înalță prin propria putere dumnezeiască, ci ca semn de cinstire.

Reprezentarea Domnului purtat de îngeri este și o icoană profetică a Celei de-a doua veniri, când va avea loc sfârșitul chipului acestei lumi și judecata tuturor: "Bărbați galileieni, de ce stați privind la cer? Acest Iisus care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, precum L-ați văzut mergând la cer" (Fapte 1, 11).

În cel de-al doilea registru se află Maica Domnului, care privește în față și are mâinile înălțate în rugăciune. De o parte și de alta se află Apostolii, iar lângă Fecioara Maria stau Pavel în dreapta și Petru în stânga. În spatele Maicii Domnului sunt doi îngeri în veșminte albe, care țin în mâna dreaptă un toiag, iar cu stânga îl arată pe Hristos înălțându-Se.

Chiar dacă Sfânta Scriptură nu amintește de prezența Fecioarei la Înălțarea Domnului, ea este afirmată de cântările Bisericii: "Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu, că văzând astăzi pe Cel ce L-ai născut înălțându-Se de pe pământ, împreună cu îngerii L-ai mărit" (Cântarea a 9-a a canonului).

Deși nici Pavel nu a fost prezent la Înălțarea Domnului, El este reprezentat alături de ceilalți Apostoli în icoana Înălțării. Motivul? Cu puțin timp înainte de Înălțarea Sa, Hristos îi îndemnează pe ucenicii Săi să propovăduiască pretutindeni Evanghelia, iar Pavel a fost "vas ales, ca să poarte numele Meu înaintea neamurilor și a regilor și a fiilor lui Israel" (Fapte 9, 15).

crestinortodox.ro

Rusaliile - Pogorârea Sfântului Duh

La zece zile după Înălțarea lui Hristos, respectiv la 50 de zile de la Învierea Sa, prăznuim Rusaliile - Pogorârea Sfântului Duh, cunoscută și sub denumirea de Cincizecime. Anul acesta prăznuim Pogorârea Sfântului Duh pe 23 iunie. Ca vechime, Rusaliile coboară până în veacul apostolic. În primele secole creștine, praznicul Cincizecimii era o dublă sărbătoare: a Pogorârii Duhului Sfânt și

a Înălțării lui Hristos. În jurul anului 400, cele 2 sărbători s-au despărțit una de cealaltă.

Dacă prin lucrarea Duhului Sfânt, Dumnezeu Fiul S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat, tot prin Duhul Sfânt ni se împărtășește viața dumnezeiască și omenească a lui Hristos. Pogorârea Sfântului Duh este actul de trecere a lucrării mântuitoare a lui Hristos, din umanitatea Sa în oameni. Astfel, Biserica se

constituie prin această extindere a vieții lui Hristos în noi.

Evenimentul Pogorării Duhului Sfânt este descris în cartea "Faptele Apostolilor" (F.A. 2,4). Aici se spune că Duhul Sfânt Se pogoară din cer ca un vuiet mare de vânt și Se împarte deasupra capului fiecăruia din cei prezenți, în chip de limbi de foc.

La Pogorârea Duhului au fost prezenți numai Apostolii?

Textul "Când a sosit ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc" (F.A. 2, 1), a dat naștere la multe nedumeriri, pentru că nu se precizează cine sunt acei "toți". Din dorința de a aduce mai multă lumină în acest caz, versiunea română a Noului Testament a introdus termenul de "Apostoli".

Însă, dacă se omite cuvântul "Apostoli", poate rezulta că în acea zi se găseau laolaltă nu numai cei doisprezece, ci toți cei o sută douăzeci de frați care s-au aflat împreună cu Apostolii alături de Iisus, începând cu Botezul săvârșit de Ioan și până la Înălțare (F.A. 1, 22). Sfântul Ioan Gură de Aur, Teofilact și alți exegeți, afirmă că la Cincizecime au fost prezenți nu numai apostolii, ci și alți frați. De aici reiese că Sfântul Duh s-a revărsat peste toți membrii Bisericii, și nu numai peste ierarhia reprezentată de apostoli. Exegeza ortodoxă, precum și cea romano-catolică, bazate pe Tradiție, afirmă că la Cincizecime era de față și Maica Domnului.

Faptul că limbile apar "împărțite", denotă că fiecare persoană se învrednicește în mod propriu de primirea Duhului. Acest Duh sfintește pe fiecare om în parte și pe toți

laolaltă, adică sfintește persoane în comuniune sau pentru comuniune.

Rusaliile - momentul în care Apostolii încep să grăiască în limbi necunoscute

După Pogorârea Sfântului Duh, Apostolii au primit puterea de a grăi în limbi necunoscute de ei până atunci. Au descoperit învățătura Mântuitorului și altor neamuri, în diferite limbi. Începutul a avut loc chiar în această zi, a Pogorării Duhului Sfânt, când s-au făcut înțeleși de

toți iudeii veniți la Ierusalim din tot Orientul. Pelerinii neputând să-și explice cum de puteau predica în graiuri diferite, unul dintre ei îi acuza că ar fi "plini de must", adică beți (F.A. 2, 13). Atunci Sfântul Petru a luat cuvântul pentru a-i apăra pe Apostoli de o asemenea învinuire, dar și pentru a vorbi mulțimilor despre Hristos. El le-a descoperit că se împlinise profeția lui Ioel: "Iar în zilele din urmă, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste tot trupul" (F.A. 2, 17, Ioel 3, 1). În urma cuvântării lui Petru, trei mii de persoane au primit botezul.

Se obișnuiește să se vorbească de trimiterea Sfântului Duh în lume, ca despre un act prin care Duhul ar lua locul lucrării lui Hristos. În acest caz, Biserica ar fi numai opera Sfântului Duh. În realitate însă, Duhul trebuie văzut întotdeauna ca Duhul lui Hristos, deci, nu trebuie văzut sau conceput ca despărțit de Hristos.

Există obiceiul ca în ziua de Rusalii, să se aducă în biserică frunze de nuc sau de tei, simbol al limbilor de foc, ca semne ale coborârii Sfântului Duh. Ele sunt binecuvântate și împărțite credincioșilor.

crestinortodox.ro

- Diferența dintre stupiditate și geniu, este că geniuul își știe limitele;
- Când curtezi o fată drăguță o oră, ți se pare o secundă. Când stai pe ceva încins, o secundă ți se pare o oră. Asta este relativitatea;
- Fiecare dintre noi este un geniu, dar dacă judeci un pește după capacitatea lui de a urca un copac, acel pește o să creadă toată viața că e prost. *(Albert Einstein)*
- Cel care zâmbește atunci când lucrurile iau o întorsătură proastă s-a gândit deja pe cine să dea vina. *(Robert Bloch)*
- I-am spus doctorului meu că mi-am rupt piciorul în două locuri. El mi-a zis să nu mă mai duc în acele locuri. *(Henry Yougman)*
- Cred că cel mai nepotrivit timp să faci un infarct e la un joc de mimă. Sau la un joc de-a infarctul. *(Demetrie Martin)*
- Probabilitatea să întâlnești pe cineva cunoscut crește atunci când ești cu cineva cu care nu trebuie să fii văzut;
- O concluzie marchează întotdeauna momentul în care ai obosit să gândești;
- Orice lucru bun în viață este ilegal, imoral sau îngrășă. *(Anonim)*
- Lumea se mișcă atât de repede astăzi încât cel care spune că un lucru nu poate fi făcut este în general întrerupt de cineva care face deja acel lucru. *(Harry Emerson Fosdick)*
- Nu ești plătit pe oră. Ești plătit pentru valoarea care o aduci orei. *(Jim Rohn)*
- Nu abandona ceea ce nu știi să faci, ci combină cu ceea ce știi să faci. *(John Wooden)*
- Pentru a fi popular, dă-le oamenilor vești bune despre obiceiurile lor proaste;
- În orice bază de date, cele care par evident corecte vor conține erori;
- Un istoric competent poate demonstra că orice eveniment care s-a produs era inevitabil;
- Dacă un om de știință crede că cercetarea ta este mai importantă decât a lui, va abandona ceea ce făcea el și se va apuca de ceea ce faci tu;
- Dacă există posibilitatea ca mai multe lucruri să meargă rău, primul care va merge rău va fi cel care va produce mai multe daune;
- O eroare care se poate strecura într-un calcul se va strecura acolo și astfel încât să aducă cel mai mare prejudiciu întregului calcul. *(Murphy)*
- Omul înțelept nu spune tot ce gândește, dar ce spune, gândește. *(Aristotel)*
- Adevărul este pretutindeni, dar nu-l recunoște decât cel care-l caută. *(Nicolae Iorga)*
- Cea mai înverșunată luptă este cu tine însuși. Te afli în ambele tabere. *(Voltaire)*
- Nu înceta niciodată să zâmbești, nici chiar atunci când ești trist, pentru că nu se știe cine se poate îndrăgosti de zâmbetul tău. *(Garcia Marquez)*
- Învinge durerea, râzi cât se poate, căci tot la zi ajunge și cea mai lungă noapte... *(William Shakespeare)*
- Toți oamenii se aseamănă prin cuvinte. Numai faptele îi deosebesc. *(Molier)*
- Nu sunt deștept, dar când privesc în jur prind curaj. *(Ion Creangă)*

Răspundem întrebărilor dumneavoastră

Adunarea Generală a Reprezentanților poate hotărî ca organul de control să fie format dintr-un singur cenzor? – C.A. (Gorj)

Statutul caselor de ajutor reciproc ale pensionarilor nu poate conține prevederi contrare legislației în vigoare. Dacă, din diferite motive, statutul nu a fost actualizat, se aplică prevederile legislației în vigoare. Adunarea Generală a Reprezentanților trebuie să fie oportun informată privind prevederile legislației pentru a nu lua hotărâri contrare. Dacă totuși a fost ales un singur cenzor, deși asociația are peste 100 de membri, probabil din motive financiare, acest fapt se va corecta la prima adunare pentru alegeri și va fi aleasă o comisie formată dintr-un număr impar de membri.

Ați putea să-mi puneți la dispoziție un model de statut pentru casele de ajutor reciproc ale pensionarilor? – D.M. (Iași)

Un model de statut cadru orientativ pentru casele de ajutor reciproc ale pensionarilor a fost pus la dispoziția asociațiilor membre ale federației, în suplimentul la revista "OMENIA" nr. 2 / 2013. La solicitare, îl putem pune la dispoziția celor interesați.

Cum se calculează/stabilesc indemnizațiile/salariile în C.A.R.P.-uri? – T. D. (Mureș)

Indemnizațiile și salariile în casele de ajutor reciproc ale pensionarilor nu pot fi comparate cu cele din casele de ajutor reciproc ale salariaților și, cu atât mai puțin, din asociațiile pentru proprietari. Munca depusă este mult mai complexă. Spre exemplu, indemnizațiile membrilor Consiliului Director nu sunt numai pentru ședințe. Ei desfășoară multiple activități, răspund de câte un domeniu distinct (creditare, juridic, social, cultural-artistic și de agrement, comunicare și relații publice etc.) pentru care au fișe de atribuții, dar participă și la elaborarea tuturor normativelor, procedurilor de lucru și regulamentelor interne, a strategiilor și prognozelor de dezvoltare ale asociației, la luarea

tuturor deciziilor care privesc activitatea curentă.

Salariații desfășoară activități, conform C.O.R., pe baza fișei postului cu normă întreagă sau redusă. În concluzie, politicile salariale se stabilesc de Consiliul Director, dar aprobarea fondului de indemnizații și salarii se face de Adunarea Generală a Reprezentanților, cu prilejul adoptării bugetului de venituri și cheltuieli.

În statut nu este prevăzut modul de desfășurare a adunării generale pentru alegeri, dar avem un regulament în acest scop. Este corect? – M.P. (Argeș)

Adunarea Generală a Reprezentanților pentru alegeri este momentul cel mai important din viața unei case de ajutor reciproc a pensionarilor ca încărcătură morală și valoare juridică. Pentru a nu fi interpretări, legiuitorul a prevăzut ca modul de desfășurare a acesteia să fie prevăzut în statut. (OG nr. 26/2000 actualizat) Desigur, în adunarea generală se poate aproba și un regulament de desfășurare a adunărilor pentru alegeri, dar acest fapt nu înseamnă că putem restrânge drepturile membrilor asociații sau ale reprezentanților, ori să încălcăm normele democrației de reprezentare. Alegerea reprezentanților în adunări ale membrilor asociații pe cvartale sau cartiere în orașe și localități rurale, conform normelor de reprezentare, trebuie să se reflecte în procesele-verbale încheiate cu acest prilej și tabelele cu semnăturile participanților. Acestea se vor arhiva alături de documentele aprobate, procesul-verbal și tabelul cu participanții de la Adunarea Generală a Reprezentanților.

Reprezentanții (delegații), nu sunt numiți (selecți) de Consiliul Director în funcție, ci doar verificați de acesta pentru a vedea dacă sunt respectate criteriile prevăzute în statut privind vechimea, corectitudinea, activitatea desfășurată în cadrul C.A.R.P. etc.

REDACTIA